

ADEVĂRATA PECETE

A PAȘTELUI

Serviciul din zorii dimineții, unde Fratele Neville ne-a vorbit un mesaj foarte remarcabil despre—despre serviciul de Paști.

² Și acum eu știu că este teribil să trebuiască să stați în picioare, ca—capacitatea noastră de locuri aici este foarte mică. Și ei tocmai m-au întrebat dacă ar putea să deschidă aici în spate și să pună oamenii în baptisteriu. Am spus, „Acela-i un loc bun pentru ei.” Acela era un loc foarte bun pentru ei. Ei, astfel ei urmează să tragă draperiile în câteva minute, și au, eu cred că ei doar urmează să stea în jurul marginii. Eu nu știu dacă ei sunt, sau nu, eu văd că este plin de apă, deci ei aproape că vor trebui să stea pe o scândură. Dar văd că pregătesc o parte din ea acum, așa că probabil o vor deschide în câteva minute.

³ Acum, Paștele este o zi mare pentru noi toți, nouă chiar ne place Paștele așa de mult! Și acum noi vom încerca să nu vă ținem prea mult, căci sub aceste condiții.

⁴ Dar mi-ar place doar să fac un anunț sau două, și aceea este că ser—serviciile noastre încep Duminică viitoare, acum, pentru voi oamenii din afara orașului. Ele încep la Bloomington, Illinois, la terenurile Colegiului Metodist acolo. Și ele vor merge până, de Duminică până Duminică. Și apoi acolo va fi un—un mic dejun al slujitorilor. Și apoi eu urmează să vorbesc către corpul studențesc al, la colegiu, într-o dimineață, și va fi un mic dejun acolo, am înțeles.

⁵ Și apoi săptămâna următoare, după, aceea este a douăzeci și treia până în—în ultima Duminică. Sau ce este aceia? [Fratele Neville zice, „Este un bilet pe aceasta, chiar acolo, frate.”—Ed.] Oh, da. Păi, aceasta deja este anunțată atunci, ei știu despre aceasta. [„Eu am anunțat-o.”] Da, domnule, aceea este bine, bine. Chicago, acum acolo a fost o. . . deci eu înțeleg de seara trecută, ei nu pot lua Auditoriul Lane Tech, astfel acesta va fi un auditoriu la doar vreo zece minute de condus de la Lane Tech. Acolo va fi un alt auditoriu, din câte înțeleg. Desigur, ei probabil că vor avea ceva semne acolo îndreptându-te spre. . . unde va fi adunarea.

Apoi noi mergem sus, British Columbia. Și apoi aceasta, la întâi Iulie, până în patru, în Miami, Florida.

⁶ Astfel atunci aceasta se întrebă despre o adunare într-un cort mare, că dacă aceea vine, Eu vreau într-adevăr să fiu acolo să. . . voi toți care puteți, în Washington, DC, la capitală, pentru

o—o adunare. Să fie prima mea adunare în cort, voi știți, unde Domnul mi-a promis că El mă va întâlni în acel loc mic în adunare. Și că ei plănuiesc la aceea acum, ei ne-au sunat și ne-au spus, oamenii de afaceri de acolo, că ei sau vor lua Convention Hall, unde noi am vorbit, sau vor ridica un cort mare. Și îndată ce el a spus „cort mare,” ceva cumva m-a deșteptat, poate acolo este unde va fi locul de întâlnire, la casa capitalei. Deci aceea este foarte, foarte bine. Astfel noi vom vedea despre aceasta, și apoi vă vom face de cunoscut puțin mai târziu, așa cum Duhul Sfânt conduce în direcția aceea.

⁷ Acum eu cred că ei au niște bebeluși aici, care vin din afara orașului, care ei au vrut să fie dedicați Domnului. Acum, aceasta, mulți oameni îi stropesc, și așa mai departe. Și aceea este perfect în regulă, eu nu am nimic împotriva aceleia. Oricum, stropirea nu este Scripturală, la copil sau la adult, vedeți. Stropirea este doar o—o—o—o formă ecleziastică care a fost adoptată, mai întâi de biserica Catolică, și apoi transmisă în jos prin Protestantism. Dar nu există nici o Scriptură pentru nici o stropire a unui adult sau copil. Și fiind că nouă ne place să stăm drept cu Scriptura, tot așa de aproape cât putem, în Biblie ei au adus copilași la Domnul nostru, și El i-a ridicat, i-a ridicat în brațele Lui și i-a binecuvântat, și a spus, „Lăsați copilașii să vină la Mine.” Acum asta este ceea ce noi încercăm să facem, să urmăm Poruncile Domnului în felul acela. Și noi aducem bătrânii bisericii, și stăm în jur și dedicăm copiii Domnului.

⁸ Dacă pianista noastră va cânta cântecul nostru, *Aduceți-i Înăuntru*. În regulă. Și acele mame care îi au pe cei micuți, vor veni, vor sta înaintea. Fratele Neville și unii dintre bătrâni vor sta cu mine aici, dacă ei vor, și noi vom dedica pe acești copii Domnului.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i înăuntru din câmpurile păcatului;
Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i pe cei mici la Isus.

⁹ Acum aceasta este doar o formă, de mame care își dedică micuții lor la Domnul. Și în această dimineață de Paști, ce timp minunat pentru botez sau dedicare, acest sezon timpuriu și timpul învierii. Să o cântăm din nou în timp ce restul încep.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i înăuntru din câmpurile păcatului;
Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i pe cei mici la Isus.

¹⁰ Acum, prieteni, eu știu că ei, fiecare, este cel mai frumos copil din lume. Eu știu asta. Știu mai bine decât să spun altceva despre aceea. Așa este. Și acela-i felul cum ar trebui să vă simțiți.

¹¹ Ei sunt mici comori pe care Dumnezeu v-a dat responsabilitatea de-ai crește. Și eu întotdeauna am spus,

și am făcut acest fel de zicală către mame. Noi știm, scris, despre patru Evangheliile, Matei, Marcu, Luca, și Ioan. Dar există o a cincea Evangheliie, nescrisă, aceea este mama. Ea îi are înaintea ca Învățăturile lui Matei, Marcu, Luca, și Ioan să-i aibă. Așa că responsabilitățile sunt puse pe voi, mamele și pe voi, tații, pentru a crește acești copii la . . . pentru Împărăția lui Dumnezeu. Și sunt sigur că aceasta este dorința inimii voastre.

¹² Îi înălțăm în rugăciune către Dumnezeu și vă dedicăm copilații la Cristos. Bătrânii și cu mine vom veni înaintea, și voi doar dați-ne numele. Și acum eu știu că soția mea este cumva geloasă pe mine în această slujbă pentru că . . .

¹³ Lisa Ann Mitchell. Oh! Lisa Ann Mitchell, o comoară pentru brațele oricui. Să ne aplecăm capetele.

¹⁴ Tată Ceresc, ca slujitori ai Tăi, noi o înălțăm pe această micuță Lisa Ann Mitchell la Tine, în Numele Domnului Isus. Noi o dedicăm și îi pretindem viața pentru Împărăția lui Dumnezeu. Fie ca ea să trăiască și să crească și să fie o persoană minunată pentru Împărăția lui Dumnezeu. Facem asta, pentru, pentru că noi suntem însărcinați de Domnul nostru. În Numele lui Isus Cristos ne rugăm. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

¹⁵ H. A., E. J. Junior. E. J. Junior, în timp ce el trage un pui de somn. Deci să ne aplecăm capetele.

¹⁶ Tatăl nostru Ceresc, noi îl ridicăm la Tine pe acest ins micuț; ne rugăm că dacă Isus zăbovește, vei face un mare slujitor al lui Dumnezeu din el. Mama Ți-l încredințează. Și—și noi îl prezentăm, în Numele Domnului Isus, ca Tu să-l binecuvântezi pe el și casa din care vine el. Fie ca el să fie crescut spre slava lui Dumnezeu, așa cum îl dedicăm lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, și pe micuțul tău. Eu sunt cumva atent la slujba aceia, pentru că întotdeauna mă tem că îi voi răni pe micuți.

¹⁷ Voi lăsa, voi puteți ajunge chiar așa . . . Acesta este un ins micuț. Numele? Deborah Myers. Micuța Deborah Myers, ea are ochii vioi în dimineața aceasta. Să ne aplecăm capetele.

¹⁸ Tată Ceresc, noi o aducem la Tine, pe micuța Deborah Myers, ne rugăm binecuvântările Tale peste copil. În timp ce o dedicăm Domnului, așa cum tatăl și mama o prezintă acum, ca în comemorarea Domnului nostru Isus Care i-a binecuvântat pe cei mici, a spus, „Lăsați-i să vină la Mine,” Ți-o dăm pe micuța Deborah pentru o viață de serviciu, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁹ Acum care din acești alți inși micuți? În regulă, domnule. Acum această tânără, Sarah Ruth, micuța Sarah Ruth Wheeler. Wheeler. Dulce.

20 Tatăl nostru Ceresc, noi îți aducem Ție această copilașă dragă care a fost dată în mâinile noastre pentru dedicare. Și noi stăm cu capetele și inimile aplecate, să-Ți mulțumim pentru ea, și ne rugăm ca Tu să-i binecuvântezi viața la o viață pentru serviciul Tău. Ți-o încredințăm în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Totul s-a terminat acum. Ea s-a uitat înapoi, de parcă (spre mine) să spună, „Alteceva?” În regulă.

21 Iată o fetiță dulce. Acum care este numele tău? Mica Ungren. Ce lucrșor dulce este acesta. Ce mai faci? Ea este toată bănuitoare, vrea să știe ce se petrece aici sus. Să ne aplecăm capetele.

22 Tatăl nostru Ceresc, Îți dăruim această copilașă drăgălașă în această dimineață de Paști, aducându-i pe cei mici la Tine. Noi o dedicăm la Domnul Isus, pentru o viață de slujire. Admite, Doamne, ca ea să trăiască mult, până la Venirea Domnului, dacă va fi cu putință. Și fă-o o slujitoare pentru Tine, în timp ce o dedicăm la ea. . . pe ea Ție, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

23 Care este numele lui? Oh, Melynda, micuța Melynda Ungren. Ei—ei vor să te vadă afară pe aici, Melynda. Tu ești—tu ești frumoasă. Doamne! Să ne aplecăm capetele.

24 Tată Dumnezeule, noi îți dăm Ție pe această domniță, în Numele Domnului Isus. Noi o dedicăm Ție, viața ei, pentru o viață de slujire pentru Tine, Doamne, mă rog ca Tu să o cruți și să o faci una din roabele Tale să Te slujească și să facă ceea ce ea a fost născută să facă. Ți-o predăm Ție, în dedicare, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

25 Toate aceste fetițe drăguțe! Să vedem acum. . . Aceasta, oh, aici, aceasta e. Ce mai faci? Cum ești în dimineața aceasta? Care este numele ei, acum? Jane. . . Jamie Lynn Daulton.

26 Tatăl nostru Ceresc, noi îți aducem Ție această fetiță dulce, și ne rugăm ca Tu să o binecuvântezi. Și noi cerem, Doamne, ca Tu să binecuvântezi casele acestor copii. Fie ca ei să fie crescuți în povățuirea lui Dumnezeu, la o viață de slujire pentru Tine. Noi Ți-o dăm pe această micuță drăgălașă, așa cum o dedicăm lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Bebelușul tău este dulce.

27 Ce mai faci? Păi, acum, tu aproape că mă poți ține pe mine, nu-i așa? Care este numele ei? Teresa Cabert. Uită-te aici, Teresa. Nu este ea un lucrșor drăguț? Toți aceștia sunt bebeluși așa de drăguți.

28 Tatăl nostru Ceresc, noi îți dăm Ție această fetiță drăgălașă, pe care cei dragi ai ei ne-a prezentat-o. Așa cum ținem copilul la Tine, noi o dăm pentru o viață de slujire lui Dumnezeu. O

dedicăm în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

²⁹ Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, și să-l binecuvânteze pe micuțul tău în timp ce ne rugăm. Ochi mici albaștri; și apoi căprui. Care este numele ei? Cynthia, micuța Cynthia. Uită-te aici, Cynthia. Acei ochi mici drăguți.

³⁰ Tatăl nostru Ceresc, noi îți dăm Ție această fetiță în dimineața aceasta. Lasă ca ea să trăiască mult, și ea să fie slujitoarea Ta. Cei dragi ai ei au pus-o în brațele mele pentru dedicare, o aduc înaintea bătrânilor, și o pun înaintea lui Dumnezeu, și o dedicăm la slujba lui Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

³¹ Acum, și acesta este cumva unul mic. Acum, Meda, tu ar trebui să fi aici sus să îl ții pe acesta. Eu întotdeauna mă tem că îl voi rupe. James, James Bliss. El este un ins micuț puternic cu arătare înțeleaptă, nu-i așa? Asta este.

³² Tatăl nostru Ceresc, ți-l dăm pe micul James. Fie ca el să fie ca cel de la care îi vine numele, Iacov în Biblie, fără îndoială, care a arătat înțelepciune în sfatul slujbei Domnului. Mă rog ca Tu să-l binecuvântezi, și pentru o viață de slujire pentru Tine. Binecuvântează căminul din care vine el, și fie ca el să fie crescut în povățuirea lui Dumnezeu; așa cum noi îl dedicăm în slujba lui Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

³³ Eu sigur iubesc. . . Cum o cheamă pe această fetiță? Vino aici sus, dragă. Huh? Tammy Brown. Lasă. . . Oh, micuța Tammy Brown. Mama și tatăl ei au fost botezați azi dimineață. O altă fetiță drăguță. Să ne plecăm capetele.

³⁴ Tată, noi Îți aducem acest copilaș. Mi-aș închipui că era ceva în felul acesta când mamele i-au adus la Tine, când Tu erai aici, călătoria pământească. Noi o dedicăm Ție, Doamne. După cum înțeleg, tatăl și mama ei au fost botezați în această dimineață aici, în acel Nume prețios al Domnului Isus. Atunci, căminul ei va fi corect. Mă rog ca Tu să o binecuvântezi și să-i dai o viață de slujire. Așa cum noi o dedicăm lui Dumnezeu pentru slujba Lui, în Numele lui Isus Cristos, Fiul Său. Amin.

³⁵ Vă mulțumesc. Oh, așteptați, îmi pare rău, nu am văzut asta. Ce mai faci? Ei bine, ce om frumos. Pot să țin. . . V-ar deranja? Bine. Cum îl cheamă? Danny Johnson, Danny William Johnson. Oh, vai, el chiar arată ca un predicator, nu-i așa?

³⁶ Tată Ceresc, noi îți aducem la Tine pe acest băiețel. Poate el este prea tânăr să știe despre ce este vorba, dar există un Dumnezeu în Cer Care privește în jos și cunoaște acest lucru. Ți-l dăm Ție, Doamne, așa cum mama l-a pus în brațele noastre. Prin credință noi venim în Numele lui Isus Cristos, și îl pretindem ca un trofeu pentru harul lui Dumnezeu, și îl dedicăm lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Te binecuvântează, dragă.

³⁷ I-am luat pe toți? Acum ce fetiță drăguță vine aici! Aceea este cea mai frumoasă rochiță pe care o ai pe tine, și pălărie mică. Adler, Ellen Gail Adler, ce fetiță frumoasă.

³⁸ Tatăl nostru Ceresc, eu țin pentru Tine această comoară a căminului, o fetiță care a venit în lume. Și cea dragă o aduce înainte să fie dedicată pentru slujbă pentru Tine, știind că această zi rea în care trăim noi. Noi pretindem viața copilei ca un trofeu pentru Dumnezeu. Și o dedicăm în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Te binecuvântează, scumpo.

³⁹ Aici este un băiețel predicator, doi din ei. Sunt gemeni? Cinci și Opt. Cum îl cheamă pe acesta? Johnny. Din Richmond, din Richmond, Virginia. M-am gândit că-mi amintesc de fața ta. Am avut un interviu împreună. Când Domnul era prezent. Nu mi-am putut aminti de tine; ți-am cunoscut fața și nu am putut să-mi dau seama cine erai. În regulă. Ei bine, noi știm că el va veni în casa potrivită. Numele lui este John, Johnny.

⁴⁰ Tatăl nostru Ceresc, noi Îți aducem pe acest băiețel, Johnny. Și noi ne punem mâinile peste el, pentru că acela este felul cum Tu ai făcut-o. Tu Ți-ai pus mâinile peste ei. Și îl binecuvântăm și pretindem viața lui ca un trofeu al harului lui Dumnezeu, îl dedicăm în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Te binecuvântează, băiețel.

⁴¹ Lewis, acesta este Lewis.

Tată Ceresc, Îți aducem acest băiețel, Lewis. Și tatăl îl aduce înainte pentru dedicare la serviciul în casa lui Dumnezeu.

⁴² Așa cum ne gândim la zilele care au trecut, când Ana a mers jos în templu, și s-a rugat, și Dumnezeu i-a dat un copil. Și ea a adus copilul înapoi și l-a dat lui Dumnezeu. Asta este ce fac acești oameni astăzi, îi aduc pe cei mici înăuntru, comorile lor micuțe, îi dedică. Și—și—profetul l-a luat, Tată, și l-a crescut pe micuț, și el a devenit un profet.

Acum noi dedicăm pe micuțul Lewis în dimineața aceasta în slujba Atotputernicului Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Te binecuvântează, fiule.

Sigur mă bucur să vă văd aici jos din Richmond, Virginia, în această dimineață. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

⁴³ Acum să vedem, asta e tot? Bine. Oh, sunt micuții ăștia! Voi nu știți, eu, noi am fi putut dedica mulți misionari micuți în dimineața aceasta, și un predicator, noi nu știm. Toate astea sunt în mâinile Celui Atotputernic.

44 Vreau să anunț că serviciile din seara aceasta, aici la tabernacol, unde va fi un serviciu de împărtășire. Și dacă nu ați participat niciodată la unul din serviciile noastre de împărtășire, noi avem și spălarea picioarelor.

45 Acum, există niște batiste așezate aici pentru mine peste care să mă rog. Una îi aparține Fratelui Grimsley, fratele nostru de aici la biserică. Nu știu ale cui sunt acestea. Le trimitem, sute și sute de ele, prin toată lumea. Și acum vom. . . Vreau să mă rog pentru ele după ce încep să mă rog pentru bolnavi.

46 Eu vreau să vorbesc mai întâi, doar pentru o vreme, despre mica continuare a Mesajului de Paști. Și acum înainte să ne apropiem de Cuvântul lui Dumnezeu, să ne apropiem de El prin rugăciune.

47 Tatăl nostru Ceresc, noi suntem recunoscători în inimile noastre în această dimineață pentru această dimineață glorioasă. Și mai presus de toate acestea, noi suntem recunoscători pentru aceasta ce reprezintă, învierea și dovada pecetluită a religiei noastre, când Isus Cristos a înviat din morți, cu vreo două mii de ani în urmă, și S-a prezentat înapoi la Biserica Lui, viu pentru totdeauna. După două mii de ani, suntem așa de fericiți să ne bucurăm încă de acea părtășie cu ucenicii unui Cristos înviat! Ne rugăm, Doamne, ca Prezența Lui să fie așa simțită în această clădire în această dimineață, până când fiecare persoană de aici care nu este mântuită Îl va accepta ca Mântuitorul lor. Și acei care nu au fost umpluți cu Duhul Lui, fie ca aceasta să fie ziua când Duhul Sfânt va face lucrarea terminată asupra lor. Noi cerem ca El, în marea Lui Ispășire care a vindecat bolnavii, fie ca El să vină așa de aproape de oameni, încât credința să fie proeminentă, Doamne, și să domine peste necredință, ceea ce îi va face pe bolnavi și suferinzi să plece de aici vindecați și bine.

Noi am cere, Doamne, ca Tu să binecuvântezi pe acela acum care se angajează să explice Cuvântul Tău, despre înviere.

Dumnezeule, binecuvântează pe toți lucrătorii de pretutindeni, copiii Tăi, slujitorii Tăi prin toată țara, prin toată lumea.

48 Și vino, Doamne Isuse, repede, pentru că noi vedem nori plutind în aer, Doamne, atunci noi știm că există un lucru mare care se mișcă în sus. Încinge poporul Tău. Oh, fie ca ei să ia sabia Adevărului, să-și lege armura, să tragă jos coiful, să se încalțe cu Evanghelia, și, deasupra tuturor lucrurilor, să ia acel scut al credinței și să meargă înainte. Admite aceasta, Doamne, căci norii de război atârnă jos. Binecuvântează-ne astăzi acum, căci știm că în curând, din câte știm noi, noi îl vom vedea pe Isus curând. Și ne rugăm ca să fim gata să mergem când vine ceasul acela. Fie ca noi să ne pregătim inimile, și să terminăm aceea, să o rezolvăm odată pentru totdeauna, în serviciul de dimineață

astăzi. În Numele lui Isus Cristos, vorbește-ne prin Cuvântul Tău, Cuvântul Tău este Adevăr. Amin.

⁴⁹ Acum către voi care ați vrea să citiți cu mine în Scripturi, deschideți la Luca, al 24-lea capitol. Și vreau să citesc o porțiune destul de lungă din Aceasta aici, cu voia Domnului, să iau un fundal la ce vreau să mă bazez pe o discuție de câteva minute. Și acum, dacă doriți, dacă este cald, cred, sau orice, faceți-vă atât de confortabili cât puteți, și eu voi fi cât mai rapid posibil.

⁵⁰ Și vrem să spunem aceasta, că noi cu certitudine apreciem loialitatea voastră să veniți. Și când că, deși oamenii încearcă să spună că Evanghelia Și-a pierdut atracția, și când oamenii au venit de prin toată națiunea să stea într-un loc unde membrele lor îi dor, pentru un serviciu al Domnului, aceasta încă arată că Dumnezeu are oameni, și încă există o dorință în inima lor să-l vadă pe Dumnezeu. Totuși, Evanghelia în simplitatea Ei, tot așa de simplă cum este Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos, totuși Ea este cea mai mare putere care a atins vreodată pământul, este Evanghelia lui Cristos. Și Evanghelia nu este numai în Cuvânt, ci prin puterea și demonstrațiile Duhului Sfânt. Fie ca El să ne acorde aceste lucruri așa cum citim acum din al 36-lea verset din al 24-lea capitol din Sfântul Luca.

Și cum ei . . . vorbeau, Isus însuși a stat în mijlocul lor, și le-a zis, Pace vouă.

Dar ei erau îngroziți și înspăimântați, și au presupus că au văzut un duh.

Dar El le-a zis, De ce sunteți tulburați? și de ce vi se ridică gânduri în inimile voastre?

Uitați-vă la mâinile și picioarele mele, că Eu sunt: pipăiți-mă, și vedeți; căci un duh nu are carne și os, cum vedeți voi că am Eu.

Și când ei au . . . vorbit, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.

Și în timp ce ei încă nu credeau de bucurie . . . ei . . . nu credeau de bucurie, și se mirau, El le-a zis, Aveți aici ceva de mâncare?

Și ei i-au dat o bucată de . . . pește fiert, și . . . un fagure.

Și el l-a luat, și l-a mâncat înaintea lor.

Și El le-a zis, Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am vorbit, în timp ce eram încă cu voi, că toate lucrurile trebuie să se împlinescă, care erau scrise în legea lui Moise, și în profeți, și în psalmi, privitor la mine.

Și el le-a deschis . . . înțelegerea, ca să înțeleagă Scripturile,

Atunci le-a zis, Așa este scris, și așa trebuia Cristos să sufere, și să învieze din morți a treia zi:

Și că pocăința și iertarea păcatului trebuie să fie propovăduite în numele lui printre toate națiunile, începând la Ierusalim.

Și voi sunteți martori la aceste lucruri.

Și, iată, Eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi: dar rămâneți în cetatea Ierusalimului, până când veți fi . . . până când veți fi înzestrați cu putere de sus.

Și el i-a condus afară până la . . . Betania, și și-a ridicat mâinile, și i-a binecuvântat.

Și sa întâmplat, în timp ce-i binecuvânta, el a fost depărtat de ei, și dus sus în cer.

Și ei i s-au închinat, și s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie:

Și erau încontinuu în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Acum dacă ar fi să numesc asta pentru un text, mi-ar place să iau aceasta, *Adevărata Pecete A Paștelui*.

⁵¹ Cum am ajuns să mă gândesc la un astfel de lucru, era cam cu o săptămână în urmă eu eram pe drumul meu, jos în Georgetown, un orașel mai jos de New Albany aici. Și acolo erau băieți stând pe stradă, luând oferte pentru pecetile de Paști. Și am început să mă gândesc despre „Pecetea Paștelui.” Și m-am gândit, „Ce este o Pecete de Paști? Cu siguranță, aceasta înseamnă mai mult decât pentru ce iau acești băieți oferte, o pecete de Paști.” Și m-am gândit, „Ce fac ei cu astfel de peceti, și cu contribuția care este luată de la ele, sau pentru ele?” Ele sunt puse, desigur, aceste peceti, pe scrisori și lucruri. Și este o ofertă de bunăvoie pentru ele, și asta merge să pună oameni în spital, care au tuberculoză, și așa mai departe, și să-i pună în spital, la un loc de odihnă, până când ei sunt terminați. Și m-am gândit, „Cu siguranță, Paștele are ceva mai mult decât atât, o pecete a Paștelui. Ar însemna ceva mai mult decât plasarea unei persoane într-un spital, să-l țină confortabil.” Care, aceea este foarte bine, acum, eu nu am nimic împotriva acestui lucru. Căci, Dumnezeu să-i binecuvânteze, acela-i un lucru minunat. Dar totuși, se pare că aceasta ar trebui să meargă doar puțin mai departe decât atât, fiind că Paștele a însemnat așa de mult pentru Biserica Creștină și pentru moștenirea noastră Creștină, Pecetea învierii. Și cum ar putea un micuț timbru poștal, așa, să-I ia locul? Nu ar putea.

Astfel am început să mă gândesc la asta, „Ce era Pecetea Paștelui?” Și așa este cum am tras această idee de a vorbi în această dimineață despre Pecetea Paștelui.

⁵² Acum Paștele are, și peceti, și așa mai departe, sunt peste tot prin Biblie. Noi le aflăm, ele sunt la fel de vechi cum este Biblia, pe tot drumul înapoi până în grădina Edenului noi aflăm

aceasta. Și apoi constatăm că orice lucru pe care îl găsim oriunde în Biblie, merge înapoi la Geneza. Totul a început în Geneza.

⁵³ Și atunci eu mă gândeam că, ce eu aveam în mintea mea ca Pecete de Paști, atunci m-am întrebat că de ce era așa de respinsă, și cum că oamenii au refuzat-o. De ce a fost așa de condamnată? Și eu mă gândeam atunci că Aceasta nu este întotdeauna condamnată, și nu toți oamenii O condamnă.

⁵⁴ Dar Dumnezeu a făcut în așa fel, încât omul este pus într-o poziție unde el este forțat să ia o decizie. Omul nu poate trăi pe pământ fără să ia o decizie. Dumnezeu forțează chestiunea în fața lui. El trebuie să ia o decizie. Și există un timp când tu trebuie să faci o decizie de școlarizare, tu trebuie să faci o decizie cu cine te vei căsători, și tu trebuie să iei decizii despre diferite lucruri.

⁵⁵ Dar în grădina Edenului, unde ei aveau numai doi băieți, decizia a fost forțată asupra omului să ia o decizie. Și eu cred că aceasta se face să arate adevărata lui culoare, ce este el, să arate ce este el înlăuntrul lui. Acum noi aflăm că a venit timpul, între Cain și Abel, că decizia trebuia să fie forțată, pentru că timpul de închinare a venit, și fiecare băiat a prevăzut o cale să facă o închinare la Dumnezeu.

⁵⁶ Și dacă veți observa, între bine și rău există doar o mică suflare de diferență. Și greșeala, în zilele din urmă, a fost profetită că va fi așa de aproape de cea dreaptă, că ar înșela chiar pe cei Aleși dacă ar fi posibil, între bine și rău.

⁵⁷ Acum, în băieți, în timp ce ei au venit la altarele lor, și au făcut închinare. Acum eu mă gândeam atunci la câte altare în dimineața aceasta, în biserici unde sunt așezate pe altare flori frumoase. Și aceea este în regulă. Eu nu am nimic împotriva aceleia. Dar aceea pare să fie cam toată treaba cu închinarea, este să pui ceva flori pe altar, sau—sau o biserică frumoasă, sau decorațiuni frumoase sau ceva, și aceea se pare că o sfârșește.

⁵⁸ Și a fost cumva în felul acela cu Cain, pentru că el a adus înăuntru roadele câmpului, și și-a făcut slujba către Dumnezeu, și a fost respinsă deoarece el nu a venit pe calea corectă și precisă pe care Dumnezeu a rânduit-o ca el să vină. Dar el și-a făcut oferta, și a făcut totul religios întocmai ca fratele lui, dar el a fost respins. Și pentru că el a fost respins pe partea spirituală, atunci aceasta a cauzat o gelozie să se ridice în el, pentru că el era lacom.

⁵⁹ Asta este în om, el nu se poate abține să nu fie ceea ce este, din cauză că el este născut în această condiție. Omul este reprezentat în Cer ca un păcătos, de către un păcătos. Eu vorbeam despre aceea cu un timp în urmă, și cineva a spus, „Atunci aceea nu este drept. Dacă eu trebuie să fiu reprezentat prin neascultarea unui om, atunci eu nu am nici o șansă.”

Am zis, „Asta-i adevărat, pentru că tu ești născut un păcătos, dar tu ești reprezentat. Tu ești condamnat la condamnare, prin reprezentare.”

⁶⁰ Ei bine, atunci, aceea arată foarte crunt. Dar întoarceți-o pe partea cealaltă, atunci noi suntem noi suntem rânduiri la Viața Eternă, prin reprezentare. Unde unul ne-a reprezentat, la moarte; Un Altul ne-a reprezentat la Viața Eternă, astfel asta ne pune din nou înapoi înaintea Tronului din nou. Fiecare ființă umană vine drept înapoi în același loc, să facem alegerea noastră.

⁶¹ Dar acea lăcomie care a fost întotdeauna, corect și greșit, cel greșit încercând să răstoarne pe cel drept. A început în Eden, și a venit în jos de-a lungul epocilor. A venit în jos până când a intrat în afacerile naționale. A ajuns jos în afacerile biserici. A ajuns jos în viața de familie. Lăcomia, încercând să stăpânească sau ruineze, încercând să biruiască, să împingă afară. Și vedem lucrul acesta lucrând peste tot, și așa a făcut întotdeauna, același lucru, încercând să domine sau să copleșească.

⁶² În jos prin Vechiul Testament, Dumnezeu, în zilele profeților, în urmă. Eu am câteva din ele scrise jos aici, la care nu voi avea timp să ajung. Dar, Dumnezeu, în zilele vechilor profeți, în mijlocul tuturor lucrurilor, cum a făcut El în grădina Edenului, când adevărata Voce a lui Dumnezeu și adevărata închinare la Dumnezeu a fost condamnată, și trimisă afară și omorâtă, în grădina Edenului, și Vocea lui Dumnezeu a fost înăbușită de lăcomie și gelozie, așa a fost în biserică de atunci, încercând să înăbușe adevărata Voce a lui Dumnezeu.

⁶³ Dar dacă observați, îndată ce glasul lui Abel a fost tăcut, în moarte, Dumnezeu l-a ridicat pe Set să-i ia locul. Care nu era nimic decât un pre-Paști, o pre-înviere, sau o înlocuire până când a venit învierea. Aceea a mers pentru o vreme, în jos prin Vechiul Testament noi o aflăm mergând. Profeții, Dumnezeu a ținut Vocea Lui vie cu profeții. Ei au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu; și ei i-au împroșcat cu pietre. Și de îndată ce împroșcau pe unul cu pietre și-l îndepărtau, Dumnezeu ridica altul. Și ei îl împroșcau cu pietre pe acela și-l îndepărtau, Dumnezeu ridica altul. El întotdeauna și-a ținut mărturia vie. Jos prin epoci El și-a ținut Vocea Lui vie înaintea oamenilor, tot drumul din Eden.

⁶⁴ Și acum noi aflăm că, de îndată ce Cain și-a dat seama că el a făcut ceea ce a făcut, ei bine, el a ieșit din Prezența lui Dumnezeu, și a fost pecetluit departe de Dumnezeu, printr-un semn care a fost pus pe el. „El a mers afară,” Biblia a spus, „din grădina Edenului, de la porțile grădinii, la est de Eden.” El a mers afară, sigilat, însemnat, a ieșit afară din Prezența lui Dumnezeu. Ce lucru!

⁶⁵ Ce lucru grozav, căci Cain, din cauza geloziei, și din cauză că nu voia să fie împăcat cu Dumnezeu prin aceeași cale potrivită

cum a venit fratele lui. Dumnezeu i-a spus lui Cain, „Dacă te vei închina ca Abel, vei face bine.”

⁶⁶ Dar Cain practic a zis, „Iată ce am pus împreună. Aceasta este ceea ce eu am, iată ce eu dau. Tu iei aceasta sau o lași, oricare vrei Tu să o faci, doar fă cum vrei.”

⁶⁷ Acum aceea este un fel de atitudine a oamenilor tot timpul, în viața de biserică, în altă viață. „Dacă. . .” ei spun, „eu merg la biserică. Eu—eu—eu ajut biserica, eu—eu fac asta. Dacă Dumnezeu nu poate accepta asta, asta e tot ce pot face.” Vedeți? Dar totuși nu este asta ceea ce cere Dumnezeu. Dumnezeu nu cere asta.

⁶⁸ Dumnezeu cere o—o cale rânduită. El a rânduit o cale, și El vă cere să acceptați ceea ce El a rânduit, vedeți. El nu are nevoie de asistența noastră să-i spunem Lui ce să facă și cum să o facă. El a făcut calea pentru noi să o facem, și lucrurile pe care ar trebui să le facem, și cum ar trebui să le facem, și El nu are nevoie de ideile noastre în aceasta deloc. Noi nu trebuie să venim în felul acela. Dar noi aflăm că oamenii sunt înclinați să facă aceea, pe tot parcursul epocii. Dar Dumnezeu a ținut Glasul Lui viu cu profeții Lui, și așa mai departe, de-alungul epocii așa cum El a venit. Și noi o aflăm astăzi.

⁶⁹ Și noi o găsim în politică. Am ceva lucruri așezate jos aici despre politică, cum că aflăm chiar în această zi în care suntem, că oamenii și-au vândut dreptul de naștere pentru politică. Și dacă nici unul din voi nu a avut vreodată banda pe care am vorbit, înăuntru sus la Middletown, Ohio; Duminică, cu o săptămână în urmă; despre Izabela și Ahab, eu doresc ca voi să ascultați la aceasta cândva. Și cum că națiunea, din cauza lăcomiei, și câțiva dolari în plus, și o—o idee mai populară printre oameni, ei absolut au vândut pe Cristos tot așa de mult cum a vândut Iuda cu două mii de ani în urmă, pentru treizeci de arginți. Oh, este un lucru grozav, să te gândești că starea care există printre această națiune și aceste popoare astăzi! Să te gândești că cu mulți ani în urmă, ei niciodată nu ar fi făcut un lucru ca acela. Dar astăzi ei sunt așa de lacomi, încercând să obțină mai mulți bani, încercând să obțină timpuri mai ușoare. Acum, asta este, desigur, necreștinul.

⁷⁰ Creștinul nu cere lucruri ușoare. Noi nu suntem. . . Există așa de multe promisiuni făcute astăzi printre oamenii Creștini, așa de mulți lucrători promit oamenilor un lucru fals, „Dacă tu vei veni doar la Cristos, toate necazurile tale sunt rezolvate.” Eu vă spun, când voi veniți la Cristos ele atunci încep. Aceea este când tu îți pui o uniformă și iei o armă, și intri pe câmpul de luptă. Acest drum Creștin nu este un pat de flori de ușurință. Este o bătălie chiar din ceasul în care începi, până când duhul tău este eliberat prin moarte. Tu nu ești la un picnic. Tu ești pe un câmp de luptă. Și deci nouă ni se promite lucruri.

⁷¹ Și eu devin, uneori, nu-mi place să spun aceasta, dar o spun din inima mea, că eu devin nedumerit când aud așa de multă super-duper credință, super-duper religie. Și totul astăzi a devenit un—un super-duper ceva. E—este omul super-duper. Și televiziunea a deschis calea prin astrofii, și așa mai departe, și o grămadă de nonsens, super-duper. Oh. Și ei aduc chiar în vindecare Divină astăzi, vindecări super-duper. Acum, Dumnezeu nu are astfel de lucruri ca acelea. Ei aduc oameni, de multe ori, la platformă, și oameni înzestrați, fără îndoială, dar cu o înțelegere greșită a Evangheliei, pun ulei peste ei, și se roagă, și stau acolo, și îi scutură până când se întâmplă ceva; ei se vindecă. Și poate acea persoană trăiește în păcat, și ei merg înapoi afară și află că aceasta vine drept înapoi peste ei din nou. Poate că ei erau sub o agitație la timpul acela, iar credința lui Dumnezeu pe care ei au acumulat-o i-a vindecat, dar când ei ajung printre necredincioși, aceasta vine iarăși înapoi. Va face asta de fiecare dată.

Ce avem nevoie azi este vindecarea Divină, sunt deciziile clare pentru Cristos! Corect.

⁷² Eu citeam o scrisoare doar recent care mi-a fost trimisă de la Asociația Luterană, în Germania, unde un—un frate a stat, și avea un serviciu de vindecare în Germania, cu sponsorizarea bisericii Luterane și Penticostalii, și așa mai departe. Și această copie a acestei scrisori a fost scrisă: „Și el a zis, ‚Voi predicați acea vindecare Divină; tot ce au ei de făcut este, să-vă puneți mâinile peste ei, și ei simt ceva, și se vindecă.‘ El a zis, ‚Eu desigur nu sunt de acord cu voi.‘ El a zis, ‚Atunci cum este cu micuța Deborah Stadskev când ea a murit sus acolo? Un copil perfect, sănătos într-o zi, și următoarele câteva ore ea zăcea moartă. Și voi toți ați mers acolo sus, și v-ați rugat, și ați scuturat-o, și ați uns-o, și de toate, pentru vindecare, și nu era viață. Copila zăcea acolo. A zis, ‚Apoi au trimis o telegramă Fratelui Branham, și el nu a spus nici un lucru până când el nu a primit o decizie clară de la Dumnezeu, și apoi a venit în Numele Domnului Isus, să spună Cuvântul.‘”

⁷³ Acum aceea este ce avem noi nevoie, să obținem o decizie clară de la Dumnezeu. De aceea noi trebuie să venim. De aceea botezăm în Numele lui „Isus Cristos,” este o decizie clară din Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta-i motivul că stăm cu lucrurile pe care le facem, pentru că sunt ordinele lui Dumnezeu și Evanghelia lui Dumnezeu. Și trebuie să stăm cu Ea exact cum este scrisă. Fie că de acord, fie că ești urât, fie că nu contează ce se întâmplă, aceea nu are nimic de-a face cu Aceasta. Dumnezeu vrea decizii clare. Și cum puteți voi să o faceți când voi știți că sunteți greșiți de la început? Nu puteți avea o decizie clară de la Dumnezeu. Cum puteți veni și să cereți vindecare Divină când știți că inima voastră nu este în ordine cu Dumnezeu, să-L slujiți? Vedeți, voi vreți să mergeți înapoi afară și să faceți lucrurile care

sunt în lume. Voi niciodată nu veți fi vindecați în felul acela, vedeți. Voi trebuie să veniți curați înaintea lui Dumnezeu, și vă dedicați viața și inima lui Dumnezeu, și atunci Dumnezeu va vindeca. Și-i de durată atunci, pentru că credința voastră a fost ancorată.

⁷⁴ Acum este în, noi găsim acea lăcomie, totuși, în biserică, și în politică, și în afacerile naționale. O națiune, uitați-vă aici jos în Africa acum, ce se petrece. Priviți, din cauza lăcomiei, priviți ce s-a întâmplat acolo jos acum în Africa; nu numai acolo, ci în toată lumea, peste tot, pentru că omul vrea să fie cineva. Ei, asta-i tot ce au ei, este chiar aici pe pământ, sau, ei trăiesc în felul acela.

⁷⁵ Dacă aceasta era tot ce aveam, eu aș fi o persoană nenorocită. Eu caut o Cetate a cărui Ziditor și Făcător este Dumnezeu. Acolo este unde ne strângem noi comorile, pentru scopul acela.

⁷⁶ Fiii lui Cain, sau mai degrabă fii ai lui Satan, ei sunt fii ai lui Satan deoarece Cain era fiul lui Satan. Și astfel, de aceea, fiii lui Cain astăzi. Și voi ziceți, „Ești tu sigur de asta, Frate Branham?” Da, eu sunt. Eu sunt pozitiv de aceea. Căci . . . ascultați.

⁷⁷ Isus, când El era aici pe pământ, El prompt le-a spus acelor lideri religioși că, „Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul.” Totuși ei erau pioși, și erau religioși, și erau învățați, și aveau clădiri mari, aveau biserici mari, și aveau burse mari, și preoții, și ordine, și așa mai departe, dar ei au omis să recunoască Cine era Cristos. Ei nu au reușit să-și prindă ziua lor.

⁷⁸ Și cum au făcut ei atunci, așa fac ei acum, chiar exact la fel. Ei omit să realizeze ziua în care trăiam, și lucrurile pe care Dumnezeu le face. Acum noi vedem, prin urmare, ar pune. . . Dacă acei lideri religioși . . .

⁷⁹ Acum iată-o aici! Dacă acei lideri religioși din acea zi au fost numiți fii ai diavolului, noi știm atunci că diavolul, la început, a fost acela care l-a inspirat pe Cain să-l persecute pe fratele lui și să-l omoare. Acesta este același lucru care a avut loc prin aceiași lideri care l-au persecutat pe Isus Cristos și L-au omorât. Ei au fost forțați la o decizie tot la fel cum au fost forțați înapoi acolo în grădina Edenului. Ei au fost forțați să ia o decizie, „Păi, cum este cu Aceasta?” Fiii lui Cain, fiii lui Satan.

Voi ziceți, „Merge asta la națiuni?”

⁸⁰ Când Satan l-a dus pe Isus sus pe vârful muntelui pentru ispitire, el l-a arătat toate împărățiile lumii. Acum, aceea era tot ce era și tot ce va fi, toate împărățiile din toată lumea. Și el a zis, „Acestea sunt ale mele, și fac cu ele ce vreau. Le pot face să se lupte, le pot face să facă *aceasta* sau oricare.” Și el a pretins împărățiile lumii, astfel atunci noi putem vedea cum intră lăcomia și egoismul în politică. Vedeți? Noi putem vedea atunci unde este în biserică și în conducătorii bisericii, unde lăcomia și egoismul intră în biserică.

⁸¹ Acum priviți aceeași lăcomie veche care a început în grădina Edenului, care a pus o pecete rea pe unul, și Pecetea corectă pe celălalt, a venit drept jos în timpurile Domnului nostru Isus. Când El a fost aici pe pământ, Lui i s-a dat un proces prin ceea ce a fost numit „justiție,” un tribunal de justiție. Ce batjocură nedreaptă era aceea! Nu era nici un lucru pe care ei îl puteau găsi împotriva Lui. Aceea era partea politică. Ei nu au putut găsi nimic împotriva Lui. Până într-atât că Pilat, însuși, a spus, „Eu nu găsesc nici o vină în El.”

⁸² Și apoi vine biserica. Ei sunt forțați acum să ia o decizie. După ce lumea politică L-a eliberat, să coopereze cu același duh care era în biserică, care era în politică; să arate că dacă Satan și-a pierdut lupta aici, el încă avea ceva în rezervă, el putea să cadă drept înapoi la biserică. Și ei L-au răstignit, pentru că ei au fost forțați să ia o decizie. Și ei au zis, „Dă-ne pe Baraba în loc de Isus.” Vedeți cum au făcut-o?

Este chiar în fața ochilor noștri azi, același lucru, și a fost și întotdeauna va fi, forțați să luăm o decizie!

⁸³ Acum, când ei au forțat decizia, Pilat știa în inima lui că atunci când el i-a eliberat la . . . l-a eliberat pe Isus la biserică, că el știa că biserica era cea care L-a predat să fie răstignit; și dacă el i-a dat drumul înapoi la biserică, biserica L-ar răstigni. Astfel, Pilat nu este scuzat! El a luat apă și a încercat să-și spele Sângele lui Cristos de pe mâinile lui, dar el nu o poate face.

⁸⁴ Încă din acel timp, sus acolo în Suedia, sau Elveția, mai degrabă, unde Pilat și-a întâlnit sfârșitul cu ani mai târziu, și-a pierdut mintea, a înnebunit, s-a aruncat într-o groapă de apă. Există o legendă care spune, „La ora trei după-amiaza, căci apă albastră vine sus din fundul aceluia lac.” Oameni se adună acolo din toată lumea să-l privească. „La ora trei, acea apă albastră, arătând ca indigoul se ridică de pe fund de undeva, și se scutură la suprafața apei și se duce înapoi jos, să arate că nici o apă nu poate spăla Sângele lui Isus Cristos de pe mâinile vreunui om.” El este vinovat!

⁸⁵ Și fiecare om pe care Cristos l-a pus vreodată pe mâinile voastre, nu există nimic care să-l poată spăla jos de acolo. Există numai un singur lucru de făcut, este să-L accepti, să-L crezi.

⁸⁶ Fiii lui Satan, fiii lui Cain, prigonesc pe fiii lui Dumnezeu, îi pun la moarte. Asta-i ce i-au făcut lui Abel. Asta-i ce i-au făcut lui Isus. Asta-i ce au făcut profeților. Asta-i ce este în ei să facă din nou, și ei o vor face îndată ce drumul le este deschis pentru ca ei să o facă.

⁸⁷ Amintiți-vă, noi cumva ne-am amestecat în jur și ne-am prostit în jur, și am scos pe oameni de pe calea Evangheliei și a istoriei, despre ce urmează să aibă loc. Și iată-ne confrunțați cu asta din nou, chiar aici în națiunea noastră, și nu există nimic ce putem face în legătură cu asta. Dar voi spuneți atunci,

„Frate Branham, care este motivul tău să vorbești împotriva acesteia?” Nici mai mult decât aş putea opri păcatul; eu pot să-mi pun vocea mea împotriva acesteia. Şi aceea este exact ce fac eu acum împotriva păcatului, şi împotriva lucrului greşit. Noi am procedat greşit, şi vom culege ceea ce am semănat, exact.

⁸⁸ De la Middletown, ei au avut o—o audiere. A adus un preot, un predicator Baptist, şi un predicator Prezbiterian, împreună, să se consulte despre aceste fonduri pentru şcoală. Şi preotul a fost de acord că Protestanţii au plătit impozite la fel ca şi—Catolicii, şi—şi ca fondurile să fie date la ambele părţi, şi a zis, „Ceea ce ar trebui noi să facem este să facem o singură şcoală, o şcoală Catolică.” Oh, sigur, să ia acei copii când ei sunt mici. Oh, oh, ce lucru!

⁸⁹ Şi cum au şezut oamenii acolo, şi au adus acest lucru înăuntru doar din cauza politicii! Cum, eu nu o înţeleg. Dar iată-ne aici, chiar aici în această dimineaţă de Paşti. Şi tocmai lucrul, tocmai motivul că noi am venit în această ţară, am devenit Americani, a fost pentru libertatea de religie împotriva acelu sistem de Izabelă, şi ne întoarcem drept înapoi în jur şi-l alegem pe platformă sus acolo în Casa Albă. Tocmai lucrul de care noi am venit aici să fim eliberaţi! Oh, este o—este o stare grozavă în care trăim noi acum, voi ştiţi asta; biserica spirituală, pentru că s-a vândut.

⁹⁰ Ei L-au pus la moarte, L-au ucis întocmai cum au făcut pe credinciosul Abel. De ce a ucis Abel . . . a fost ucis? Deoarece în inima lui el avea descoperirea acceptării lui Dumnezeu despre ceea ce era nevoie să răscumpere pe om din păcat. Acela-i tocmai motivul că ei l-au pus pe Isus la moarte, pentru că în El era descoperirea despre ceea ce era nevoie ca Dumnezeu să remedieze păcatul. Acela-i tocmai motivul astăzi că ei sunt împotriva adevăratei Biserici a viului Dumnezeu, pentru că Ea predică leacul pentru păcat, lucrurile care-i face pe oameni să trăiască diferit, să acţioneze diferit.

⁹¹ Şi când o aduceţi drept jos în—biserica în care trăim noi astăzi, în grupurile noastre Penticostale, ei au mers chiar drept înapoi, şi fac acelaşi lucru de la care ei au fost eliberaţi de-a face. Asta arată că este ceva greşit pe undeva. Un leac al păcatului! A intrat foarte uşor, s-a strecurat înăuntru ca doar, ei bine, întocmai ca sub deghizare de adevărată religie Penticostală. Dar dacă nu produce felul acela de articol, dacă nu produce felul acela de bunuri, acolo este ceva greşit cu aceasta pe undeva.

⁹² Cum poate un dovleac să producă lubeniţe? Nu o poate face. Cum poate o viţă de vie să producă piersici? Aceasta nu o face. Dacă aceasta produce piersici, acolo este viaţă de pom de piersic într-o viţă de vie.

⁹³ Şi asta-i ce ştim noi astăzi. Dacă biserica, nu contează cât de mult pretinde ea a fi Biserica viului Dumnezeu, dacă ea nu-l

produce pe Dumnezeu prin mântuire de timpuri vechi, aducând poporul înapoi la o—o adevărată mântuire a lui Dumnezeu (și aceasta arată printre ei, că Dumnezeu locuiește printre ei), atunci acesta este lucrul greșit, acesta—acesta nu—acesta nu produce Viața care Cristos a spus că O va produce.

⁹⁴ Cristos a murit la Calvar. Cum că El a mers sus la crucea aceea! Citeam o cârtică aici nu cu mult în urmă, despre ceva fel de o—o cercetare, și în această cercetare eu am găsit ceva foarte uimitor. M-am așezat jos, și am așezat cartea jos, și mi-am ridicat mâinile și l-am lăudat pe Dumnezeu, m-am ridicat și am mers în jur puțin, și am șezut jos și am citit-o din nou. M-am gândit, „Oh, este așa, ca pe același deal unde Isus a fost răstignit, Adam a murit și a fost îngropat pe același deal pe care a murit Isus, și a fost îngropat pe același deal unde a murit Adam; el a murit pe Golgota, și a fost îngropat pe Golgota?” Și m-am gândit, „Ce potrivit, dacă a fost corect sau greșit.”

⁹⁵ Să zicem că a fost corect. Apoi, primul Adam a murit și a fost îngropat, și acolo încă în pulbere, pentru că el a reprezentat lumea și poporul, în păcat. Dar al Doilea Adam, fiind Dumnezeul Cerului, când El a murit pe Golgota, acolo nu era suficient pământ să-L țină acolo, El a înviat a treia zi și este viu pentru totdeauna. Dar problema păcatului a fost rezolvată!

⁹⁶ Dumnezeu a rezolvat problema păcatului acolo la Calvar, acolo este unde datoria a fost plătită. Când acest Adam, al Doilea Adam, a murit, El a plătit datoria păcatului pentru rasa umană.

Și lumea L-a pus într-un mormânt, și L-a pecetluit în acel mormânt.

⁹⁷ Și ei ar face la fel astăzi. Ei încearcă să facă la fel astăzi. Eu nu vreau ca voi să pierdeți aceasta. Lumea încearcă, și va deveni mai rău tot timpul, să pecetluiască pe Cristos înapoi în mormânt din nou. Ei încearcă să-L facă un Dumnezeu istoric, Unul care a umblat în zile, și a dat putere la ucenici să vindece pe bolnavi, și să scoată draci.

⁹⁸ Dar ce au făcut ei? De îndată ce ei au crezut că au scăpat de El, întocmai cum a făcut Cain când el s-a gândit că a scăpat de Abel, ei L-au pecetluit într-un mormânt, și L-au pus înăuntru acolo.

⁹⁹ Și astăzi ei încearcă să-l țină pe Cristos într-un mormânt. Dar, oh, ce a făcut o dimineață de Paști! O dimineață de Paști a ruinat toată teologia lor. Și când a venit o dimineață de Paști pentru un popor, o Biserică aici, o mie nouă sute de ani mai târziu, și le-a ruinat teologia. El nu este mort, El este viu pentru totdeauna! Ei nu-L pot ține în nici un mormânt. Îl puteți pune într-un mormânt Metodist, sau un mormânt Baptist, sau un mormânt Prezbiterian, sau orice vreți. Dar El—El a înviat din acel mormânt, și este viu astăzi! Eu am avut un mormânt Baptist, și voi poate ați avut un mormânt Metodist, dar într-o zi Isus a

înviat de acolo, dintr-un Dumnezeu istoric, într-un Dumnezeu viu, prezent, viu pentru totdeauna.

¹⁰⁰ Ceva a avut loc în acea dimineață de Paști. Aceasta era o Pecete, o Pecete satisfăcută. Când ei L-au luat și L-au pus în mormânt, și au pus o pecete Romană deasupra acestuia. Dar când ora aceea a sosit, când ora aceea a venit! El a stat acolo pentru o vreme, este adevărat, El a stat acolo pentru acele trei zile și nopți. Dar la acel timp stabilit care Scriptura a spus, Aleluia, la timpul când El a zis, „Nimiciți acest trup, și a treia zi Eu îl voi învia”! Atunci nu există nimic să poată opri acea Scriptură, Aceasta trebuie să se împlinească! Și acea pecete a fost ruptă, și El a înviat, același Isus, viu din nou pentru totdeauna!

¹⁰¹ Și timp de vreo o mie nouă sute de ani, sau poate voi spune o mie patru sute sau o mie cinci sute de ani, bisericile L-au avut pecetluit. Dar El a spus, „Se va împlini în zilele din urmă, zice Dumnezeu.” Nu există nimic să o oprească! „Va fi Lumină în timpul serii! Lucrările care le fac Eu, le veți face și voi. Va fi Lumină în timpul serii!” Mie nu-mi pasă câte peceți încerci tu să pui peste ea, Dumnezeu va rupe fiecare pecete. El a rupt pecetea mormântului. El a rupt pecetea iadului. El a rupt pecetea morții. El a rupt pecetea gropii, și a înviat pentru totdeauna, și a triumfat asupra gropii, morții, iadului, mormintelor, și fiecare lucru făcut de om care a fost, să arate că El era Dumnezeu și nu mai poate fi pecetluit față de oameni. Dumnezeu, pentru totdeauna! Nimic nu-L poate ține; mormântul nu putea fi săpat suficient de adânc, iadul nu putea fi suficient de fierbinte. Oh, nimic nu-L putea ține! El a rupt fiecare pecete cu acea mare Pecete de Crăciun, sau, nu Pecete de Crăciun, ci Pecete de Paști cu care El a fost pecetluit. Și El a spus, „Aceeși Pecete pe care Eu o port, o veți purta și voi, pentru . . . Și această Pecete pe care eu o port, va face aceleași lucruri când voi sunteți pecetluiți. Căci cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el; chiar mai mari decât acestea va face el, căci Eu mă duc la Tatăl.”

¹⁰² Cum O veți ține jos? Ce veți face, ce pot face oamenii privitor la Aceasta? Tu ai putea. . . Tu ești forțat la o decizie, să-ți iei decizia ta ce să faci privitor la aceasta. Aceea este exact corect.

¹⁰³ Acum, noi aflăm că El . . . nici o pecete nu putea să-L țină, El a venit afară. Dumnezeu a rupt pecetea, pecetea mormântului, a rupt pecetea morții, a rupt pecetea iadului, a rupt pecetea gropii, și a ieșit triumfător. Ce a făcut asta? Acea mare Pecete care era în interiorul Lui. Ei puteau distruge trupul, dar ei niciodată nu puteau distruge Pecetea aceea. Dumnezeu a dat Bisericii o Pecete, atunci, care niciodată nu putea fi distrusă. Când ei l-au nimicit pe Abel, El l-a ridicat pe Set. Când ei au nimicit un profet, acolo s-a ridicat altul. Ei au continuat să distrugă. Dar Dumnezeu le-a dat ceva, atunci, care ei nu pot distruge. Este Duhul supranatural; El este Duhul Sfânt Însuși, și El este

infaibil și El este nepieritor. El nu poate fi distrus. El va trăi înainte, și înainte, și înainte. Și pentru că El trăiește, noi trăim cu El pentru că suntem pecetluiti în Trupul Domnului Isus Cristos. Nu are cum, nu are cum să fie distrus vreodată, nu poate pieri, ci are Viața Eternă. Amin. Marea rupere a lui Dumnezeu a acelor peceti.

¹⁰⁴ El de asemenea a rupt o altă pecete despre care vreau să vorbesc aici, aflată acolo în Exodul. Dar nu voi avea timp să ajung la Scripturi, dar El. . . Găsită acolo în Exod. Când omul a păcătuit și s-a separat de Prezența lui Dumnezeu, și el a venit să se închine lui Dumnezeu, acolo era un vâl care atârna între sfânt și Sfânta sfințitor. În interiorul Sfintei sfințitor era Gloria Shekinah. Lor nu li s-a permis să meargă înăuntru Acolo. Lor nu li s-a permis nici măcar o privire la Acesta. Și un om care mergea înăuntru acolo, trebuia să fie uns o dată pe an, îmbrăcat corect, cu sânge pe el, sânge în mână, sânge într-un vas, să stropească Scaunul Milei. Gloria Shekinah a fost așa de mare încât el și-a pierdut toiagul înăuntru acolo un an, a ieșit fără să (găsească; să pleje) să-și aducă toiagul. Și când el a mers înapoi, lucrul a venit deja la viață, și era înmugurit, și flori erau peste tot pe el, pentru că stătea în Prezența Gloriei Shekinah. Dar acolo era un vâl care atârna între Acolo, pentru că era păcat peste oameni.

¹⁰⁵ Dar, oh, frate, când a fost stropit în acea zi cu Sângele lui Isus Cristos, un Duh al lui Dumnezeu a rupt pecetea de sus până jos, și l-a adus pe om înapoi. Nu numai că l-a ținut departe de Prezența lui Dumnezeu, dar El l-a adus înapoi în Gloria Shekinah, în Prezența lui Dumnezeu; că el, viața lui moartă. . .

¹⁰⁶ Isus a spus, „Dacă ei au făcut aceasta într-un Pom verde, ce vor face ei într-unul uscat?” Și dacă ei i-au făcut asta Lui, fiind Pomul verde cu Viață, ce va fi pentru vechiul pom formal mort care nu are Viață, vedeți, acum când mânia lui Dumnezeu este turnată afară? Cum poate un pom formal bătrân mort să o suporte, când Pomul verde, asta chiar a pierit Pomul verde, și L-a trimis pe Acesta, în iad? Mânia lui Dumnezeu turnată afară pentru neascultare, de păcat, a trimis Pomul verde în iad, ce va face asta într-un pom uscat când îl lovește? „Dacă cel neprihănit abia va fi salvat, unde va apărea păcătosul și neevlaviosul?” Acea persoană care respinge Calea, acea persoană care știe mai bine, acea persoană căruia i-a fost descoperit, și el încă refuză să umble în Calea lui Dumnezeu, ce i se va întâmpla acelei persoane? Ce urmează să fie?

Da, El a rupt pecetea care ne ținea departe de Gloria Shekinah, pentru că păcatul a fost terminat acum.

¹⁰⁷ Și acum pecetea este un semn al unei lucrări terminate. Și noi știm că un sigiliu, cum ați sigila un vagon, ei bine, ei pun toată lucrarea în el, și depozitează totul, și apoi este sigilat până la destinație. Orice pecete este o lucrare terminată. Când voi scrieți

un document, atunci acesta este pecetluit la sfârșit. Niciodată pecetluit până când nu este terminat.

¹⁰⁸ Acum, sângele caprelor și junincilor, și așa mai departe, nu va lua la o parte păcatul. Dar când aceasta s-a terminat la Calvar, a luat la o parte păcatul. Acum priviți.

¹⁰⁹ În grădina Edenului, să-i țină pe oameni să nu ajungă înapoi la acel Pom, Dumnezeu a așezat un Înger acolo ca o pecete, cu o sabie întorcându-se în toate direcțiile, să păzească acel Pom. Și când el și-a făcut închinarea, și el a venit jos . . . Acum amintiți-vă, Cine era la acel Pom? Cine era acel Pom? Acesta era Isus.

¹¹⁰ Pomul morții era mama voastră, ea v-a adus aici în viață naturală. Cristos este Nașterea prin Viața Spirituală. Toți cei ce trăiesc prin femeie, mor; toți cei care sunt născuți din Om, trăiesc. Toți cei ce vin prin femeie, sunt naturali; toți cei ce vin prin Om, sunt Spirituali. Nu omul *aici*; Omul Isus Cristos!

¹¹¹ Și priviți Pomul, păzit; nu se poate întoarce, pentru că nu există nicio jertfă însușită pentru a lua păcatul la o parte. Astfel de aceea când ei au venit să se închine, Gloria Shekinah a fost în spatele perdelei, pecetluită la o parte de la ei. A fost pecetluită față de ei, din grădina Edenului.

¹¹² Dar când a venit Ziua Cincizecimii, frate, când Isus a murit acolo la Calvar și a terminat lucrarea, El nu l-a pecetluit pe om afară, El l-a pecetluit pe om înăuntru cu Sine. Și acum noi suntem pecetluiți, și închiși în Prezența Gloriei Shekinah. Nu numai că noi suntem pecetluiți înăuntru, dar suntem pecetluiți înăuntru Etern. Amin! Oh, îmi place asta, pecetluit în interior acum! Aceea-i adevărata Pecete de Paști, „Căci printr-un singur Duh noi toți suntem pecetluiți într-un singur Trup.”

Voi ziceți, „Este Duhul Sfânt o Pecete?”

¹¹³ Efeseni 4:30 a spus, „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre.” Aceia este adevărata Pecete de Paști, veritabilă. Arată că păcatul a fost plătit, pentru tine, și Dumnezeu te-a acceptat, și tu ești pecetluit în Cristos prin Duhul Sfânt. Păcatul este terminat. Pecetea Eternă a fost terminată.

¹¹⁴ Acum noi suntem înviați astăzi. De ce putem avea un astfel de timp asupra lucrurilor lui Dumnezeu? Pentru că noi suntem înviați. „Pe cei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, i-a chemat; aceia pe care i-a chemat, i-a justificat; aceia pe care i-a justificat, El i-a glorificat.” Atunci noi suntem acum înviați. Noi suntem înviați din interior afară, nu din exterior înăuntru. Oh! Voi observați? Nu pecetluit afară, *în acest fel*, ci pecetluit înăuntru. Oh, Doamne, dacă biserica ar putea măcar să o vadă! Vedeți, noi nu suntem pecetluiți afară, noi suntem pecetluiți înăuntru. Acele zile, când păcatul era—era urâciune înaintea lui Dumnezeu, și acolo nu era nici o însușire să o ia la o parte, noi am fost pecetluiți în afara ei. Acum când aceea s-a rupt în două, și pecetea aceea

a fost ruptă prin aducerea unei jertfe pentru păcat din partea noastră, acum noi suntem botezați în interior, și pecetluiți în interior. Suntem înviați. Noi suntem acum înviați, deja înviați. De unde știi tu? Biblia a spus așa! Amin. Noi suntem acum înviați. Noi suntem acum înviați cu El în înviere spirituală. Ce înseamnă cuvântul a *însuflețit*? *Însuflețit* înseamnă „înviere.” Așa este. Noi suntem deja înviați, chiar acum, șezând împreună în locurile Cerești în Cristos Isus, bucurându-ne de Pecetea de Paști. Amin. Asta este adevărata Pecete de Paști a lui Dumnezeu. Cum suntem? Printr-un singur Duh botezați în Trup, și Pecetluiți Etern. Noi suntem acum înviați spiritual. Din ce am fost înviați? De la o viață de păcat, odată eram păcătoși și iubeam lucrurile lumii.

115 Acum, sunt mulți oameni care zic că au fost înviați, dar viața lor dovedește diferit. Viața voastră dovedește ceea ce sunteți. „Prin roadele lor îi veți cunoaște,” a spus Isus. Acela-i motivul că noi niciodată nu am putea merge asupra a face pe un om să vorbească în limbi și să spună că el are Duhul Sfânt. Noi nu credem asta. Nu există nici o Scriptură pentru asta. Nu, domnule. Oamenii vorbesc în limbi și merg afară și trăiesc ca lumea. Și femeile vorbesc în limbi și își taie părul, poartă machiaj. Hah! Voi nu ați putea spune că acela era Duhul Sfânt. Cu siguranță nu, cu siguranță nu, cu siguranță nu. Un om fumează trabucuri, și merge aici afară și trăiește cu nevasta celuilalt om, umblă în jur, se comportă, spuneți că acela este Duhul Sfânt? Nu, nu. „După roadele lor îi veți cunoaște. Un pom rău nu poate produce roade bune, nici un pom bun nu produce roade rele.”

116 Noi suntem pecetluiți prin Duhul Sfânt, adevărata Pecete de Paști a lui Dumnezeu. Noi suntem pecetluiți în Trupul lui Cristos, Pecetluiți Etern. Nu o pecete pentru un spațiu de timp; ci pentru Eternitate. Și acum acea persoană care a primit asta, este înviat din morți, dintr-o viață de păcat. Ce este asta? Duhul lui a fost înviat, am—ambițiile lui sunt înviate, viața lui a fost înviată, el este o făptură nouă. Și el vine împreună cu concetățenii, așa cum suntem noi în această dimineață, să ne rugăm unul pentru altul, și să ne ajutăm unul pe altul, să ne încurajăm unul pe altul, și să ședem și să ne adunăm în locurile Cerești în Cristos Isus, pecetluiți de Duhul Sfânt. „Căci voi sunteți morți, și viața voastră este ascunsă în Cristos, prin Dumnezeu, pecetluiți de Duhul Sfânt,” a spus Scriptura. Asta este Scriptura. Acum voi vedeți noi suntem pecetluiți de Pecetea Paștelui. Pecetea de Paști a învierii, care a confirmat că viața Lui și ce El a spus era adevărat. Acum, aflăm că este o lucrare completă, este un produs terminat. Învierea lui Dumnezeu este un produs terminat. Duhul Sfânt este Pecetea lui Dumnezeu a unui produs terminat.

117 Acum noi venim la Cristos. Primul lucru care-l facem, suntem justificați prin a crede în El. Când noi facem asta, atunci

ne dăm seama că noi am greșit, noi cerem lui Dumnezeu să ne sfințească, aceea este să ne curățească de viața noastră de păcat. Martin Luther, justificarea, mesajul lui. Apoi a venit Wesley, cu sfințirea. Și atunci când totul este complet, și Biserica Lui este completată, care este următorul lucru? O lucrare terminată. O lucrare terminată este Pecetea, că Biserica a fost completată.

¹¹⁸ Ca în piramidă. Observați pe bancnota de un dolar. Eu m-am referit la aceasta. Eu nu știu dacă am făcut-o vreodată aici la tabernacol, sau nu. Voi observați pe bancnota de un dolar, este numită „marea pecete.” Acum, cum puteți spune că Statele Unite pot recunoaște că acolo în Egipt ei au marea pecete, și aici este pecetea Statelor Unite pe partea cealaltă, un vultur? De ce au fost forțați să facă aceasta o pecete mare, marea pecete? Deoarece, dacă voi observați, chiar în spate, sus deasupra piramidei acolo este un bloc mic, și acel bloc mic este piatra din capul unghiului, și piatra aceea din capul unghiului nu a fost niciodată pusă pe piramidă. Este un vârf deschis, dacă ați fost vreodată acolo. Prin harul lui Dumnezeu, eu am fost. Deci acolo nu este—acolo nu este vârf pe piramidă. Ce este asta? Enoh a construit-o înainte de potop. Acesta era un—un memorial, acela este motivul că nu s-a distrus în timpul potopului. Nimic nu a distrus-o, pentru că este un memorial.

¹¹⁹ Acum dacă observați, jos de tot dedesubt este larg, și apoi se formează în sus puțin mai mult în minoritate, și apoi încă puțin, și apoi merge la piatra din capul unghiului. Acea este epoca Luterană, justificarea în Biserică; sfințire; apoi botezul Duhului Sfânt. Dar așa cum se formează spre vârf, ea continuă din epoca Luterană, la epoca Wesley, în epoca Penticostală. Dar după ce părăsește epoca Penticostală, încă se formează până când trebuie să ajungă la un astfel de loc încât toate acele pietre sunt așa de șlefuite încât o lamă de ras . . .

¹²⁰ Ele cântăresc tone și tone, acolo sus. Cum le-au ridicat ei vreodată, asta încă este o taină pentru om. Dar ei iau această lamă de ras, și o pot trage de-a lungul, și este șlefuită așa de perfect încât tu nici măcar nu poți pune o lamă de ras unde ar trebui să fie mortar. Așa este cât de perfect sunt pietrele puse împreună. Și acum când această piatră din capul unghiului, în care pietrele se potrivesc în felul *acesta*, cumva așezate înăuntru, într-un fel de unghiuri astfel încât piatra din capul unghiului să vină într-un punct, și să se așeze chiar jos în ea. Nu va avea nevoie de nici un mortar, se va așeza perfect.

¹²¹ Acum aceea este ce face Dumnezeu la Biserica Lui. El șlefuește pe oameni, și o face într-un fel așa de perfect, încât când Piatra din Capul unghiului, Cristos, vine, se potrivește cu întreaga clădire, și apoi o înviere a întregului lucru, Biserica este dusă sus. Piatra din capul unghiului!

¹²² Acum noi ședem împreună în locurile Cerești în Cristos Isus.

Acum ne dăm seama că Isus, trupul lui Isus, a fost luat sus de la înviere. Acum noi știm că Biblia vorbește despre trei ceruri. Noi știm asta, primul cer, al doilea cer, și al treilea cer. Eu cred că Pavel a fost cel care a fost luat în al treilea cer și a văzut lucruri ce nu era de folos ca el să vorbească despre ele. Acum primul cer este numit, în Scriptură, ca norii; cu alte cuvinte, jos dedesubt, aici pe pecetea pământescă. Acum, când acea Atmosferă de sus de deasupra norilor vine jos în Biserică, acesta este un loc Ceresc. Atunci al doilea cer este considerat sistemul solar. Și al treilea cer merge dincolo de acela.

123 Acum noi doar se întâmplă să ne gândim, doar priviți asta un minut. Acum, Einstein a dovedit, prin știință, că dacă două obiecte veneau una la alta, ca două mașini venind în jos peste drum, și dacă ele veneau destul de repede (acum ele într-adevăr ar trebui să meargă repede, ca un miliard de mile pe secundă) dar ele ar putea trece chiar una prin alta și să nu deranjeze nici un lucru. Viteza ar face-o, le-ar trece drept una prin alta fără să deranjeze ceva.

124 Acum, acum dacă voi veți observa, eu stăteam aici nu cu mult în urmă la Muntele Palomar, în California, și eu am observat acolo acel telescop care poate vedea o sută douăzeci de milioane de ani lumină-spațiu. Acum gândiți-vă, o sută și douăzeci de milioane de ani lumină-spațiu, câte mile ar fi asta dacă ar fi reduse. Vedeți?

125 Dar totuși Cerul este așa de multe miliarde și miliarde și miliarde de—de ani lumină dincolo de aceea, încât nici măcar nu se gândește la aceasta. Cum am ajunge noi Acolo? Este vorba de călătorie, va fi ca și cu mintea, este așa de rapidă, va fi mai rapidă. Dacă v-ați putea gândi la Cer, atât de repede ați fi acolo. Isus, după ce El a fost înviat, a venit drept prin pereți, drept prin uși, și a stat, și a mâncat pește fiert, și fagure de miere. Aleluia. Viteză! De îndată ce viața a ieșit din acest trup, noi suntem în Prezența lui Dumnezeu, acolo. Noi știm numai ca picioare și inci, și iarzi și mile, și așa mai departe, noi suntem în acest sistem legat de pământ. Dar când noi plecăm de aici, frate, oh, vai, ce timp!

126 Vorbind seara trecută despre, Abraham și Sămânța lui după el, cum că Dumnezeu a arătat prin Abraham. Cum l-a justificat El pe Abraham, al 12-lea capitol din Geneza. Și la... acesta în jos, al 16-lea capitol, cum a confirmat El legământul prin sfințire. La al 17-lea capitol, l-a lăsat să se hrănească de la sânul Său, să extragă Duhul Sfânt. Și apoi El l-a confirmat, sau l-a plasat (așa cum m-ați auzit predicând predica *Ascultați de El*), l-a luat pe Abraham și i-a schimbat numele din Abram în Abraham, i-a dat o parte din Numele Lui, Elohim, h-a-m. Apoi noi aflăm că, după aceea, El i-a apărut lui Abraham.

127 Acum la Sămânța lui, urmăriți cum a făcut El cu Sămânța în același fel. Sămânța lui Abraham a venit prin justificare,

sanctificare, botezul Duhului Sfânt; manifestarea Numelui Său, descoperind Cine este El (acea descoperire despre Cine? Isus Cristos), botezul în Numele Lui, și așa mai departe în felul acela, cea descoperire, împărțind Numele Lui cu Biserica Lui, i-a chemat afară. Atunci ce a făcut El? În aceeași Biserică în care El a chemat Numele Lui, Numele lui Isus, ce a făcut El? El a apărut în aceeași formă în care s-a arătat lui Abraham, fiind în stare să discearnă duhul în spatele Lui. Vedeți? A apărut în același Nume, în același lucru, în aceeași formă! Noi suntem chiar la capătul drumului.

¹²⁸ Acum observați ce a avut loc. Când El a făcut asta, acela a fost ultimul semn pe care El l-a dat Bisericii înainte ca schimbarea să vină la Biserică, lui Abraham și Sarah. Acum când Îngerul a spus taina, femeia (Biserica, care reprezenta), ea cu greu putea să o creadă, ea doar a râs în ea însăși. Vedeți, ea avea o sută de ani, a încetat să fie cu ea și Abraham ca soț și soție. Voi înțelegeți ce vreau să spun, relații de familie, probabil cu douăzeci de ani înainte; ei bine, ei erau morți în felul acela. Sarah; Abraham la fel de bun ca și mort, pântecul lui Sarah era ca și mort. Dar ce s-a întâmplat? Ce a avut loc? Ea a zis, „Cum aș putea eu, fiind așa de bătrână cum sunt, și domnul meu, noi nu am. . . încetat în felul acela, noi am fost că am încetat din felul acela pentru mulți, mulți ani. Este imposibil pentru el. Este imposibil pentru mine. Cum pot eu să o fac?” Și ea a râs în ea însăși.

¹²⁹ Și Îngerul a spus, „De ce a râs ea? De ce a gândit ea în inima ei? De ce a spus ea aceasta?” Acum priviți, acela a fost ultimul semn înainte ca ceva să se întâmple la Sarah și Abraham.

¹³⁰ Acum eu am predicat aici o dată, și v-am spus că Dumnezeu i-a transformat înapoi într-un bărbat și o femeie tineri. Să o dovedesc, ea a mers jos, ei au făcut o mică călătorie și au mers jos la—la Gerar, și Abimelec, acel rege Filistean, s-a îndrăgostit de Sarah, și a vrut să se căsătorească cu ea. Pentru că, ea era o femeie tânără din nou, frumoasă. Și observați, El a trebuit să facă ceva, El a trebuit să o schimbe. El nu a pus-o doar înapoi la un bărbat și o femeie tânără, pe el și ea, El nu a făcut asta; deoarece, dacă ei ar fi, același lucru ar fi existat. Vedeți, ei ar veni chiar. . . pentru că el s-a căsătorit cu ea când ea era cam de șaisprezece, și el era doar un om tânăr, și ei au trăit toată viața lor fără copii. Dacă El doar i-a pus înapoi, ei bine, ei doar ar fi făcut același lucru din nou. Dar El a trebuit să facă ceva diferit, El a trebuit să-i schimbe așa ca ei să poată avea acest fiu promis, fiul promis pe care ei urmau să-l primească. Dar El a trebuit să le schimbe întregul sistem, și să-i facă tineri înapoi și să-i schimbe, să primească fiul.

¹³¹ El urmează să facă același lucru! După aceea, și amintiți-vă, după ce acel semn a fost manifestat pe deplin lui Abraham și grupului lui, apoi următorul lucru care a venit era cea

schimbare. Vedeți? Acum noi deja am văzut totul prin justificare, sanctificare, botezul Duhului Sfânt, așezarea fiului, și semnele și minunile Lui, fiind în Prezența Lui să discearnă gândurile inimii, și așa mai departe, așa cum a spus El, „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” Noi vedem acel lucru având loc chiar acum! Care a fost următorul lucru? Schimbarea trupului. Acum, arată că acesta, noi așteptăm, un Fiu așteptat. Glorie! Așa este? Noi nu-L putem întâlni în aceste trupuri. Dacă noi suntem schimbați înapoi în bărbați și femei tineri, totuși noi nu-L putem întâlni, deoarece noi trebuie să-L întâlnim în aer. Acolo trebuie să se facă ceva în afară de a ne schimba înapoi în bărbați și femei tineri, noi trebuie să fim schimbați și luați sus în aer să-L întâlnim. Și următorul lucru care vine este Răpirea Bisericii, și schimbarea trupului sfinților adormiți, să-l întâlnim pe Domnul Isus în văzduh.

¹³² Oh, memorialul Paștelui, acei care sunt pecetluiți de către Duhul Sfânt! Acum la poarta Edenului, omul a fost pecetluit departe de Dumnezeu, la Cincizecime el a fost Pecetluit Etern în Dumnezeu. El nu mai merge înapoi sau afară, el este Acolo pentru totdeauna! Priviți! Un Duh, „Noi suntem botezați într-un singur Trup, de către Duhul Sfânt.” Este asta corect? Atunci noi suntem pecetluiți până pentru cât timp? Până în ziua răscumpărării voastre! El nu se mai duce afară pentru lucrurile lumii. „Căci voi sunteți morți, și viața voastră este ascunsă în Dumnezeu prin Cristos, pecetluită înapoi prin Duhul Sfânt.” Oh, ce Scriptură frumoasă, pecetluiți în Cristos prin Duhul Sfânt!

¹³³ Apoi când Isus a înviat din morți, oamenii au fost din nou forțați să-și facă decizia, „A înviat El, sau nu a înviat?” Și ce au făcut ei? Ei au făcut același lucru pe care l-au făcut la acel proces fals, politica și biserica împreună; căci cei politici și cei religioși s-au unit împreună la fel cum au făcut atunci.

¹³⁴ Întocmai la fel cum ei urmează să facă în viitor, și o fac chiar acum, politică și religie! Ahab era un ins destul de bun, dar Izabela, el era căsătorit cu ea. Eu nu spun că Președintele Kennedy nu este un om bun, dar el este căsătorit cu acel sistem de Izabelă. Nu Ahab a fost cel care a făcut-o, a fost Izabela în spatele tronului, care avea controlul. Este acel sistem al Izabelei care va face paguba aici. El trebuie să o facă, căci el este căsătorit cu ea. El trebuie să o primească, el trebuie să o facă, el este căsătorit cu ea. Oh, Doamne! Oameni, nu puteți voi vedea ce face Scriptura? Nu puteți voi vedea unde stăm noi aici în zilele din urmă?

¹³⁵ Acum observați omul după înviere. Voi vedeți acel proces fals, l-a predat bisericii, știind ce va face biserica. Și ce s-a întâmplat când acești soldați s-au speriat și au fugit? Biserica i-a angajat pe acești soldați, și li s-au dat bani, să meargă să spună că „ucenicii Lui au venit noaptea și L-au luat.”

¹³⁶ Atunci eu vreau să vă întreb. Dacă ucenicii au venit noaptea și L-au luat, de ce nu i-au luat haina care a fost pe El? Dacă erau hoți și furau, de ce nu au luat și haina? Dar pânza era așezată chiar acolo, cu ștergarul peste fața Lui, pânza așezată unde era peste trupul Lui. El doar a trecut drept prin toate acestea, și a mers sus la înviere. Nici un lucru nu a fost tulburat; chiar în felul cum El a fost așezat, El era culcat în același fel, dar El a ieșit afară din pânză. Amin.

¹³⁷ Vedeți, dar un proces fals din nou, o—o—o acuzație falsă. Din ce cauză? Ei au fost forțați, ei au fost forțați să ia o decizie. Omul a trebuit să ia o decizie. Biserica a trebuit să spună, „El a înviat din morți,” sau, „El nu a înviat din morți.” Amin.

¹³⁸ Oh, să ne punem auzul acum, puneți-vă în urechi aparatul auditiv spiritual. Observați, s-a ajuns la același lucru. Oamenii încearcă să urmeze, ca adunările noastre, și spun . . . Eu am auzit chiar biserici, Biserica lui Cristos, așa numită, a zis, „Eu voi da o mie de dolari pentru orice om care poate arăta o dovadă a unei învi- . . . sau o persoană care a fost vindecată.” Eu am dus doctori la ei, și ei nici măcar nu au vrut să o creadă. De ce? Ei sunt forțați să ia o decizie. Ei s-au pecetluit afară, cu Cain, cu cultele religioase. Adevărata Biserică mică a lui Dumnezeu este în minoritate, dar întotdeauna s-a mișcat în felul acela, dar ea va . . . Cum a suferit Ea acei o mie cinci sute de ani de epoci întunecoase?

¹³⁹ Ei spun, „Biserica Romană!” Sigur, biserica Romană era mai întâi biserica pentecostală, biserica Catolică era. A început la Cincizecime, dar apoi a vrut să se organizeze.

¹⁴⁰ Și dacă această biserică Penticostală ar sta pentru încă două mii de ani, ei ar fi mai răi decât sunt Catolicii acum. Ei se îndepărtează așa de departe de toate! Am fost întrebat zilele trecute, „Vei predica dacă tu vii la acest loc, despre femeile care poartă machiaj, ele nu ar trebui să poarte pantaloni scurți, nu ar trebui să poarte aceste lucruri?”

Am spus, „Nu mă întrebați atunci. Nu, domnule. Nu-mi cereți să vin.”

„O să predici asta?” Ei chiar au spus, „Ce treabă ai tu cu asta?”

Am spus, „Este treaba Domnului, și eu mă ocup de treaba Lui.” Aceea este exact corect. Exact! Astfel am spus doar . . .

„Pentru ce faci tu asta? Nu sunt celelalte lucruri de spus?”

Am spus, „Da, dar lasă-le să facă asta, și apoi vom vorbi despre alte lucruri, voi vedeți. Vedeți? Vezi, să—să—să punem temelia.”

¹⁴¹ Asta-i problema. Tu încerci să sari sus pe vârful scării, când tu ar trebui să fii încă jos. Vedeți? Începeți jos *aici*, curățați-vă și începeți corect, și apoi noi am putea zidi pe aceea. Altfel,

voi nu puteți zidi, deoarece orice temelie care nu este zidită pe principiile lui Cristos va cădea. Și Biblia, Ea a spus, „Este o urâciune ca o femeie să poarte o îmbrăcăminte care aparține unui bărbat.” Aceasta nu s-a schimbat nici un pic precum Dumnezeu nu s-a schimbat. El este Etern, și gândurile Lui de ieri sunt aceleași cum sunt ele astăzi, și vor fi în veci. Duhul Lui este același ieri, azi, și în veci. Lucrările Lui sunt aceleași ieri, azi, și în veci. Răscumpărarea Lui este aceeași ieri, azi, și în veci. Și El este același ieri, azi, și în veci. Nu există cale să o ocolești. Acum, dovada budincii este să o mănânci. Noi știm asta. Este asta corect? Dumnezeu a spus că era.

¹⁴² Omul a fost forțat să ia o decizie. Ce au fost ei forțați mai întâi în zilele lui Cristos? Ce au fost ei forțați să facă? Ei au fost forțați, mai întâi, să-L accepte. El le-a arătat semnul Lui, Pecetea Lui, El era Mesia! Cum a arătat-o? Prin exact ce a zis Biblia că El va face. El era un Profet, și El a discernut gândurile din mintea lor. Și ei au spus, „El este un drac, Beelzebub.” Ei au fost forțați să ia o decizie. Ei nu au mai putut să se abțină.

¹⁴³ Și nici biserica Penticostală, sau Baptistă, sau Prezbiteriană nu poate! Duhul Sfânt a . . . Cristos a înviat, și El este în Biserică. Și ei spun, „Acest om botează în Numele lui Isus. El crede că voi nu trebuie să vorbiți în limbi pentru Duhul Sfânt, și lucruri ca acelea, că aceea nu este dovada inițială. El crede în femei, femeile noastre toate să își poartă părul în felul acela. Eu cred că nu are nimic de-a face cu asta.” Atunci de ce adeverește Dumnezeu că Acesta este Adevărul? Aflați unde este.

Ei au refuzat Mesianitatea Lui când El le-a arătat că El era Mesia. Ei au fost forțați să spună ceva.

¹⁴⁴ Și așa sunt ei astăzi, Îl resping, și nu vor să-L sponsorizeze, și își spală mâinile de la Acesta. Decizia este forțată asupra lor. Nu există cale de mijloc! Suntem la timpul sfârșitului. Omul este forțat să-L primească sau să-L respingă. Voi trebuie să-L acceptați sau să-L respingeți. Aceasta este forțată asupra Americii. Aceasta este forțată la Tabernacolul Branham. Este forțată asupra Penticostalilor, asupra Metodistilor. Este forțată peste tot. Voi trebuie să-L luați sau să-L lăsați. Dumnezeu a confirmat Cuvântul Lui, arătând semnele Lui, sprijinind slujba Lui, arătând exact ce este El, prin a dovedi că El este Dumnezeu. Isus a spus, „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți.” Așa este. „Dar dacă Eu fac lucrările Tatălui, atunci voi credeți lucrările.” Ia te uită. Vedeți, ei nu pot, ei—ei—ei nu pot găsi nimic în Asta, pentru că Asta este adevărat. Atunci de ce ei nu Îl primesc? Este din cauza denominațiunii. Ei nu-L pot primi, astfel ei sunt forțați acum să facă o confruntare.

¹⁴⁵ Și în Ohio doar cu câteva zile în urmă, aceleași biserici care m-au sponsorizat cu un an în urmă; pentru că am atacat-o, și am arătat că era greșit, acolo nu erau nici una din ele, decât o

biserică, Fratele Sullivan, să coopereze. Am spus, „Eu încă am aceeași mână, încă am aceeași picioare, încă am același Mesaj, eu încă sunt Fratele Branham. Ce se întâmplă cu mine?” Acesta nu sunt eu. Duhul Sfânt încă vorbește, Duhul Sfânt încă face aceeași lucrări, El încă o arată. Dar sunteți forțați! Asta este corect, ei sunt forțați. Și mărețul Duh Sfânt căzând chiar în mijlocul lor, și vorbește Cuvintele și spune lucrurile care El le-a spus atunci. Atunci ei încă. . .

¹⁴⁶ Priviți aici în California zilele trecute. Eu cred că o pot găsi aici; iat-o aici. Am fost la Clifton's Cafeteria, la micul dejun. Și acolo un frate Baptist. . . după ce tocmai am terminat de sfâșiat bisericile în bucăți, spunându-le cum făceau ei răul, și lucrurile care le făceau ei, respingând pe Dumnezeu. Acest frate Baptist a venit aici să-și pună brațele în jurul meu, să se roage. Și, când el a făcut-o, el a început să vorbească ca în limbi. Când el. . . Acum, el era un Baptist, nu știa nimic despre asta. Când el a terminat, a zis. . .

¹⁴⁷ Și o femeie stând înapoi acolo, din Louisiana, o Franceză, a zis, „Acea nu era o limbă necunoscută, aceea era Franceză.” Și aici ședea o altă femeie din Elveția, Lausanne, care vorbește Franceză, eu am fost acolo, ea a spus că ea a interpretat-o corect. Aici vine un om tânăr pășind în jos pe acolo, eu niciodată nu l-am văzut, nimeni nu l-a văzut vreodată, el era tranzlatorul Francez pentru ONU, a spus, „Exact, este corect,” a spus.

¹⁴⁸ Și acest om zice, și voi îl cunoașteți pe acest om, eu îi voi chema numele doar într-un minut. Numele lui era Henry. Îi voi afla numele lui de familie doar într-un moment, eu cred că este scris aici. Nu știu. Este în Glasul Oamenilor de Afaceri, dacă nu este. Dar el. . . Oh, da, „De Danny Henry.” Acum acela este. . . Nu mă pot gândi la acea stea de cinema. [Un frate spune, „Marilyn Monroe?”—Ed.] Nu, nu este Marilyn. Meda, ce. . . ? Jane Russell, vărul lui Jane Russell. Și el a venit sus și și-a pus brațele în jurul meu, să mă comenteze, și iată cuvintele pe care le-a spus. El a spus, „Acea predică ar putea fi pusă în Cartea Apocalipsei.” A spus, „Este corect.” El a zis, „Eu vreau să mă rog pentru tine, Frate Branham.” El și-a aruncat brațele în jurul meu, a început să vorbească în franceză, și nu știa nimic despre asta.

¹⁴⁹ Și aici era interpretarea, el o are scrisă așa cum vine documentul, în formă, și așa mai departe. A zis, „Eu, Victor D-e D-o-w-x,” nume francez, „sunt un Francez,” și așa mai departe, „și am fost acolo când—când Danny” *cum-l numiți voi*, „Danny Henry, a dat aceasta în mesaj peste Fratele Branham, pe unsprezece februarie, 1961.” El locuiește la 809 North Kings Road, Los Angeles 64. Ascultați la—ascultați la citire:

Pentru că tu ai ales cărarea îngustă. . .

Acum, voi vedeți, eu pricep asta în regulă. Este o parte din ea pe care nu o înțeleg.

Pentru că tu ai ales cărarea îngustă, calea mai grea, tu ai umblat din propria ta alegere. . .

¹⁵⁰ Eu pot să înțeleg aceea în regulă, vedeți. Vedeți, voi o alegeți voi înșivă. Moise și-a făcut propria lui alegere, el nu a trebuit să o facă. Nici eu nu a trebuit să iau această cale. Eu aș fi putut avea clădiri mari acolo afară cum au unii din ei. Eu aș putea fi peste tot la televiziune. Dar cine m-ar sponsoriza pentru—pentru a dărâma chiar temelii? Dar un lucru, eu nu trebuie să mă aplec la picioarele nimănui în afară de Domnul Isus Cristos. Așa este. Da. Eu predic ce spune Biblia. Eu nu trebuie să compromit cu organizațiile lor, pentru că nu aparțin la ele. Eu am făcut alegerea. Întocmai cum a spus El acolo sus, „Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi Eu cu tine.” Și El i-a dat lui Moise două semne de confirmare, să dovedească. Și Moise și-a făcut propria lui alegere. Vedeți, Moise și-a făcut propria lui alegere. Deci este ușor de înțeles asta, vezi, „Tu ai ales o. . .”

Pentru că tu ai ales cărarea îngustă, calea mai grea, tu ai umblat din propria ta alegere. . .

Acum aici, acum acest om, acum priviți cum este scrisă, puteți vedea că este scrisă în—în cuvinte străine.

. . . tu ai ales decizia corectă și precisă, și aceasta este CALEA MEA.

Binecuvântat să fie Dumnezeu! „Este CALEA MEA,” a spus El.

Din cauza acestei decizii monumentale, o parte imensă a Cerului te așteaptă.

El niciodată nu a auzit despre vedenie, vedeți, despre aceasta, vă amintiți vedenia.

. . . parte imensă a Cerului te așteaptă. Ce decizie glorioasă ai făcut! (Vedeți?)

Aceasta, în sine. . .

Acum aici este, de aici înainte, eu nu înțeleg.

Aceasta, în sine, este aceea (Paranteze mari în jurul ei.) care va da, și va face să se împlinescă, victoria extraordinară în Dragostea Divină.

¹⁵¹ Eu nu știu ce înseamnă asta, „aceasta va face să vină la împlinire.” Probabil în cortul mic într-una din aceste zile, șezând acolo în spate, El o va face cunoscut.

¹⁵² De ce? Nu pentru că noi a trebuit să o facem. Nu pentru că—că asta—că—este doar o cale ușoară. Tu poți fi popular, tu ai avea pe toți să te bată pe umăr, bani curgând înăuntru de pretutindeni pentru un radio sau televiziune, și așa mai departe. Ei au spus că o vor lua și o vor televiza. Eu nu cred în a lua lucrurile lui Dumnezeu și a le pune afară pe astfel de lucruri vulgare ale lumii. Nu cred în toate aceste chiote și făcând ceva ce nu există. Eu cred

în a o lăsa în pace, să aștepți. Dumnezeu, El este Dumnezeu, lasă-L să facă cu asta ce vrea El. Noi suntem slujitori, doar slujiți-i Domnului, doar faceți cum a spus Dumnezeu. Omul, în mijlocul tuturor acestora, totuși, este forțat să ia o decizie.

¹⁵³ Ei au fost forțați să ia o decizie când Cristos era aici pe pământ, pentru că El le-a dovedit că El era Mesia. Așa este? Și ei au fost forțați, și cum L-au numit ei? „Beelzebub, un ghicitor.” Apoi a Lui . . . prin semnul Lui, Pecetea, la Paști, Dumnezeu a dovedit-o, căci El L-a înviat din morți. După toate aceste alte lucruri, El L-a înviat din morți!

¹⁵⁴ Acum biserica care pretinde a avea Duhul Sfânt, dovada lui Dumnezeu despre aceasta, că voi ați trecut de la moarte la Viață, pentru că lucrurile vechi au trecut, și lucrurile au devenit noi pentru voi. Aceasta este dovada lui Dumnezeu a învierii. Nu mai ești cum erai înainte, ești schimbat! Unde obișnuiai să te îndoiești de Cuvântul lui Dumnezeu; fiecare Cuvânt pe care îl rostește Cuvântul lui Dumnezeu, tu spui, „Amin!” Vezi, s-a întâmplat ceva cu tine. Aceea este doar prima formă a învierii, Duhul în interior.

¹⁵⁵ Acum Cincizecimea. După Cincizecime, când acești oameni au primit Duhul Sfânt, omul a fost forțat din nou să ia o decizie, „Este aceea de la Dumnezeu sau nu este Aceasta de la Dumnezeu?” Și ce au spus ei? „Ei sunt eretici. Aceea-i nebunie. Ei sunt în iluzie.” Chiar Agripa i-a spus lui Pavel, „Tu ești nebun.” *Nebun* înseamnă „înebunit.”

¹⁵⁶ Și ce a spus Pavel? „Pe Calea care se numește erezie, acela-i felul cum mă închin lui Dumnezeu.” El avea Pecetea Paștelui! El a fost acolo când ceva s-a întâmplat. Eu sunt bucuros să-mi împreunez mâinile cu el în această dimineață, în inimă, și să spun, „Pavel!” De ce? Noi ar trebui să predicăm același Cuvânt. Pavel le-a poruncit să fie botezați din nou, în Numele lui Isus, după ce ei au fost botezați cu alte cuvinte. El a zis, „Dacă un înger din Cer a zis altceva, el să fie blestemat.” El a predicat Vindecarea Divină. El a predicat puterea învierii. El l-a predicat pe Isus Cristos, același ieri, azi, și în veci. Vedenii, și puteri și manifestări ale Duhului l-au urmat.

¹⁵⁷ Voi va trebui să aveți același Mesaj, același lucru. Nu o teologie, nu ceva fapte de biserică; ci Puterea lui Dumnezeu, Cincizecimea, și aceeași Pecete. Pecetea Duhului Sfânt, adevărata Pecete de Paști a lui Dumnezeu este acreditările unui om. Așa este! Este dreptul vostru de naștere. Este o acreditare că ai trecut de la moarte la Viață, și Dumnezeu lucrează prin tine în același fel cum a lucrat El cu Domnul Isus, pentru că este acreditarea ta. „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Mergeți în toată lumea,” după Paști, după Cincizecime, după ce Pecetea Paștelui a fost dată, a învierii. Ce era aceasta?

Viața care era în Cristos care a fost înviat, a venit și a însuflețit Biserica Lui, și trăiește în Biserică să facă aceleași semne.

158 Eu sper că aceasta nu vă trece peste cap. Eu sper că nu vă țin așa de mult ca voi—voi să nu—nu veți primi bucuria de ceea ce vreau să spun, vedeți. Știu că e greu, voi, cei care stați în picioare. Vă rog, doar—doar câteva minute, încercați dacă puteți. Vedeți, eu vreau ca voi să pricepeți acest punct, prietene. Eu vreau ca voi să vedeți ce este în inima mea, ce a fost aici treizeci și unu de ani, de când am pus acea mică piatră de temelie acolo la colț. Vedeți, acolo este un Adevăr, eu am încercat să stau pentru El. Au fost tot felul de lucruri care au ieșit din Acesta, asta-i adevărat, dar întotdeauna a fost așa.

159 Eu am citit despre Martin Luther, a zis, „A fost un lucru greu de crezut că el a putut protesta biserica Catolică și să scape cu asta. Aceea a fost un lucru mare. Dar cel mai mare lucru, că cum a putut el să-și țină capul la nivel deasupra la tot fanatismul care a urmat trezirea lui, încât a putut sta adevărat în Biblie.” Spuneți ce spune Dumnezeu, și nu spuneți nimic altceva. Doar stați drept cu Acesta, umblați în decizia dreaptă, precisă a lui Dumnezeu. În schimb. . . Dacă Dumnezeu decide să fie în felul *Acesta*, să stăm drept cu Acesta. Aceea este decizia Lui. Amin. Da, domnule. Da, domnule.

160 Pecetea Cincizecimii este acreditările credinciosului că el a trecut de la moarte la Viață, pentru că el a primit Binecuvântarea pentecostală, Pecetea de Paști a lui Dumnezeu la Fiul Său. El și-a pecetluit primul Fiu cu Duhul Sfânt. Așa este? Adevărat. Și El i-a pecetluit pe toți ceilalți fii ai Lui cu Duhul Sfânt.

161 Acum noi aflăm aici că în pecetluirea aceasta acum la timpul acesta, așa cum timpul sfârșitului se apropie. Există un loc aici care ar trebui să-l ating, despre fii, fiii lui Cain acolo afară acum, au fost forțați la un punct în care ei trebuie să facă o decizie. Vedeți, este greu pentru ei să facă, deoarece, dacă ei o fac, ei trebuie să renunțe la drepturile lor denominaționale. Vedeți? Așa au făcut și Fariseii. Voi știți, Fariseii au făcut o decizie asupra lui Isus, când El a dovedit că El era Mesia. Și când Duhul Sfânt a dovedit această Cale care este numită erezie, care s-a dovedit că Acesta este Duhul Sfânt, omul trebuie să ia o decizie. Ei nu pot sta în loc.

162 Aici seara trecută, eram plecat, mă rugam pentru o doamnă bolnavă aflată în spital. Și când am mers acolo, am auzit pe cineva strigând, „Billy!” Și m-am uitat în jur. Era unul din frații noștri de aici, el vine aici, Roy Slaughter. El stătea pe hol, puțin mai jos de mine, și a spus, „Soția fratelui meu este bolnavă. Vrei să mergi înăuntru și să te rogi pentru ea, Billy?”

Și am spus, „Sigur.”

163 Am intrat acolo. Și acolo era o altă doamnă în vârstă de vreo șaiszeci de ani, zăcând acolo, părea că fiul ei stătea alături. După

ce am vorbit cu ei puțină vreme, am zis, „Putem . . . Noi urmează să avem un cuvânt de rugăciune.”

Ea a zis, „Trageți perdeaua aceea!”

Și am spus, „În regulă.” Am spus, „Ești o credincioasă?”

Ea a zis, „Eu sunt o Metodistă.”

Am spus, „Nu asta te-am întrebat.” Am spus, „Ești o credincioasă?”

Ea a zis, „Eu sunt o Metodistă. Noi suntem Metodiști. Doar trage perdeaua aceea!”

¹⁶⁴ Eu nu am făcut-o. M-am rugat, oricum, și m-am rugat pentru ea, așa că m-am rugat ca Dumnezeu să o salveze. Dar asta este, vedeți, nu ești o Creștină, ești o Metodistă. Vezi, tu—tu nu ești o credincioasă, tu ești o Metodistă. Propria ta mărturie o zice. Milă, bunătate, cât de departe poți cădea de la Biblie?

Credincioși! „Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred!”

¹⁶⁵ Ești un Creștin? „Sunt un Metodist.” Asta arată că tu nu ești un Creștin. Ești un Creștin? „Eu sunt o Biserică a lui Cristos.” Asta arată că tu nu ești un Creștin.

¹⁶⁶ Tu ești un Creștin pentru că tu ești un credincios. Și dacă tu ești un credincios, Isus a spus în Marcu, al 16-lea capitol, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce au primit Pecetea Paștelui, până la sfârșitul lumii.” Așa este, tu ești un credincios.

¹⁶⁷ Și oamenii sunt forțați, ei sunt forțați acum. Lucrul funcționează, și ei sunt forțați sau să-L primească sau să-L condamne. Și ce fac ei? Îl condamnă.

¹⁶⁸ Dar el nu a putut să o facă acolo în urmă la epoca Penticostală, deoarece Penticostalii merg drept înapoi și se organizează, vin, se organizează în același lucru din care ei tocmai s-au tras afară. Penticostalii au ieșit afară. Cincizecimea nu este o organizație, cincizecimea este o experiență care vine la un credincios. Dar ei au făcut o organizație din aceasta, și au făcut același lucru din care ei au luptat așa de tare să iasă.

¹⁶⁹ Același lucru pe care l-a făcut națiunea și politica, a venit aici din libertatea de religie, de la vechea doctrină Catolică prostituată; și au venit drept înapoi și, printr-o orbire a politicii, au ales unul din oamenii lor cheie, un milionar, făcut un milionar prin whiskey și prostii și lucruri ale lumii, cum a devenit el un milionar, și l-a pus pe tronul Casei Albe, cu sistemul Catolicismului în spatele lui. Care, el nu a fost acolo de șase luni încă, și dovedește că asta este corect.

¹⁷⁰ Și biserica Penticostală a ieșit din organizație, și i-a numit, „reci și formali; și femeile lor, felul cum au făcut; și bărbații, felul cum au făcut.” Și Penticostalii s-au organizat, și au luat duhul și au mers drept înapoi în aceea. De ce? Așa ca adevărata Biserică a lui Dumnezeu să poată fi arătată în puterea Ei și în slava Ei. Voi

sunteți forțați să O credeți. Voi sunteți forțați să O acceptați sau să O negați. Slavă lui Dumnezeu! Este înaintea voastră, și voi nu O puteți tăgădui. Voi trebuie să spuneți „da” sau „nu.” Nu există nici o cale de a ieși din aceasta. Da, domnule. Da, ei sunt forțați. Nu există cale de mijloc. Întreaga lume trebuie să O primească sau să O nege. Și acela-i felul cum stă astăzi.

¹⁷¹ Acum noi aflăm că după Paști, Isus, în Marcu 16, le-a spus, „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia, aceste semne vor urma.” Și omul... Dumnezeu atunci a forțat chestiunea la oamenii aceia. Ei trebuiau să vadă că oamenii aceia aveau Ceva! Și aceea a durat timp de trei sute și șase ani după moartea lui Cristos. Atunci ce a venit în Biserică? Ei erau catolici, asta-i exact corect, catolici pentecostali. Cuvântul *catolic* înseamnă „universal.” Întreaga Biserică este universală. Și ei erau pentecostali.

Atunci ce au făcut ei? Ei au mers să aducă înăuntru oamenii de afaceri, convertindu-i pe ceilalți, aducându-i înăuntru. Și ei au avut ideile de societate mare.

¹⁷² Și primul lucru, voi știți, în Biblie, noi am aflat în învățătura noastră când noi am învățat *Epocile Bisericii*, că Isus i-a spus lui înainte să se întâmple, cam două sute de ani, că acolo va fi o învățătură, sau mai întâi vor fi faptele Nicolaiților, și apoi în final va deveni o doctrină. Și atunci când a făcut asta, El a spus, „Eu urăsc asta!” Și ce au făcut Pentecostalii? Pentecostalii de rang înalt, clasa tare, s-a organizat și au făcut biserica Catolică, prima organizație mamă.

¹⁷³ Mica minoritate a fost forțată la o parte. Și a fost așa de atunci încoace. Ei au parcurs o mie cinci sute de ani, și cea mică minoritate a supraviețuit asta. Amin!

¹⁷⁴ Cineva a spus zilele trecute, a spus, „Gândiți-vă la biserica Catolică, la câte bătălii mari a supraviețuit ea.” Mari bătălii? Sigur, cu—cu legea de partea ei, cu națiunea de partea ei, cu politica de partea ei!

¹⁷⁵ Gândiți-vă la cea mică Pentecostală care nu avea nimic decât Duhul Sfânt, dar Ea a supraviețuit asta. Și chiar aici în această dimineață, este o dovadă vie că Ea încă trăiește, și Ea va trăi veșnic. Nu organizația; credincioșii Pentecostali, cei adevărați! Așa este.

¹⁷⁶ Acum, după Paști, aceasta s-a făcut, forțați să ia o decizie. Omul trebuie să ia o decizie, ei trebuie să o facă acum. (Eu trec multe din aceste comentarii.) Nu-i teren de mijloc!

¹⁷⁷ Și fiii lui Satan vor fi pecetluiți în aceste zile din urmă. Există un timp acum, despre care a vorbit Biblia, că toți care nu au avut Pecetea lui Dumnezeu au luat semnul fiarei. Și noi știm că semnul fiarei este necredința. Prima dată... „Păi, unde ai spus că a început semnul fiarei?” În grădina Edenului. Semnul fiarei și Pecetea lui Dumnezeu au fost înfăptuite în grădina

Edenului. Exact. Aceasta se înfăptuiește prin Paști, căci moartea lui Abel l-a născut pe Set. Așa este. Observați.

¹⁷⁸ Cain era fiul lui Satan. El era fiul fiarei care a amăgit-o pe Eva. Voi puteți să-i spuneți cum vreți. El era fiul lui Satan. Și ce a făcut el? Dumnezeu a pus un semn pe el, și l-a trimis afară din Prezența lui Dumnezeu. Așa este? Și el și-a luat o nevestă, nu din moștenirea lui Dumnezeu; dar și-a luat o nevestă din țara Nod, o altă țară.

¹⁷⁹ Și ce a făcut organizația? A părăsit adevărata credință Penticostală când s-a organizat, și și-a luat o soție din organizație. Aceea este exact corect. Acum ce a făcut ea: Priviți cum—priviți cum a început să facă soția Penticostală, și ce spune ea și ce face ea, priviți la acțiunea ei. Și stând chiar înapoi în jur, și încercând să denigreze acum. Chiar Lucrul pentru care ea a stat la început, ea încearcă să-L denigreze, să-L sufoce, pentru că Aceasta este împotriva crezurilor ei. Cum a fost acolo. Dar ea este forțată din nou să ia o decizie. Ea trebuie să o ia. Trebuie să o ia.

¹⁸⁰ Dumnezeule, ajută-mă pe mine și pe frații mei care vor sta cu mine. Ajută, Dumnezeule, ajută-ne să stăm acolo viteji. Nu contează dacă este sângele de martir, stai acolo! „Trebuie să lupt, dacă trebuie să domnesc, mărește-mi curajul, Doamne.”

¹⁸¹ Când văd Duhul Lui Sfânt mișcându-se printre oameni și făcând aceleași lucruri, Eu știu că El este același Isus Cristos înviat! Amin. Aceea o stabilește, atât cât mă privește pe mine. Vedeți? Amin. Acolo în Romani 4:25, sfârșitul, vorbind despre Abraham. „El a fost dat pentru greșelile noastre, și a fost înviat din nou pentru justificarea noastră.”

¹⁸² Efeseni 4:30, Duhul Sfânt este Pecetea de Paști a lui Dumnezeu care ne pecetluiește pentru Eternitate. Amin. Ne pecetluiește pentru Eternitate, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu! Oh, sunteți—sunteți bucuroși? Sunteți bucuroși pentru Paști? Sunteți bucuroși pentru această experiență? Pecetluiți, închiși înăuntru cu Dumnezeu într-un loc secret, închiși înăuntru cu Dumnezeu prin harul Său Divin, pecetluiți până în ziua răscumpărării noastre. Aceea este Pecetea de Paști, veritabilă, adevărată.

¹⁸³ Cât e ceasul? Amează, cinci minute până la doisprezece. Credeți voi? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Credeți voi? Să ne plecăm doar capetele un moment.

¹⁸⁴ Tatăl nostru Ceresc, indiferent ce aș spune eu, și totuși omul ar trebui să creadă acest Cuvânt pentru că El este scris aici. Mă rog ca oamenii de pretutindeni să Te primească acum ca Pecetea lor de Paști, Primele roade ale învierii, știind că ei au trecut de la moarte la Viață; unde moartea a călcat odată, acum Viața îi ia locul. Mă rog ca Tu să arăți acestei adunări, în această dimineață, că Tu încă ești Isus, că Tu încă ești Acela Care face minunile

și înfăptuiește lucrul. Și știind, și eu doar am spus, așa cum a fost confirmat părintelui Abraham, că acel Înger a stat cu spatele Lui la audiență, sau la Sarah, și a spus ce spunea și gândea ea. O Dumnezeule, noi am văzut aceasta în repetate rânduri! Noi am văzut confirmarea, așezarea Fiului, darea Numelui. Noi am văzut toate aceste lucruri să aibă loc, Doamne, și noi știm că noi suntem la timpul sfârșitului. Acesta este un Paște. Mulți stau în picioare, picioarele fac crampe.

¹⁸⁵ Și acum, Tată, tot ce aș putea spune nu ar însemna nici un lucru după ce Tu ai vorbit, numai dacă este în acord cu ce vorbești Tu. Și dacă eu am vorbit Cuvântul Tău, atunci, Tată, eu cred că Tu ești Dumnezeu care va confirma acel Cuvânt. Mă rog ca Tu să-o acorzi. Lasă ca Duhul Tău, Doamne, să vină în mijlocul poporului, și să facă aceasta confirmat la oameni.

¹⁸⁶ Așa cum ne avem capetele aplecate, peste tot, poate există boală aici. Nu există nici o îndoială aici înăuntru că există boală înăuntru printre oameni. Eu vreau să știu, câți de aici care sunt în afara orașului, care sunt bolnavi? Ridicați-vă mâna; afară din oraș. Ei bine, ei sunt doar peste tot.

¹⁸⁷ În regulă. Vă puteți ridica capul. Eu am să cer asta așa ca voi să puteți vedea. Toți care sunt în afara orașului pe care nu-i cunosc, care sunt în afara orașului și nu vă cunosc, ridicați-vă mâna, spuneți, „Sunt bolnav.” Ridicați-vă mâinile peste tot acum, așa ca eu să pot doar să fac o idee generală. Pe aici, aici, chiar în acest colț, și înapoi de tot în spate. În regulă. Acum, aici este o provocare: Este acesta adevărul pe care eu l-am predicat? Dacă este, Dumnezeu este legat prin datorie să o înfăptuiască.

¹⁸⁸ Dacă El nu ține aceasta, nu există înviere. Dacă El o ține, este asigurarea învierii. Asta arată că Pecetea Paștelui, că El nu este mort, ci El este viu. Atunci să condamni asta ar fi hulă împotriva Duhului Sfânt, și este de neiertat. Acum, dacă Duhul Sfânt va veni în această adunare. . .

¹⁸⁹ Am fost. . . m-am gândit că poate doar îi vom ridica pe oameni, dar nu putem avea un rând de rugăciune. Priviți aici, doar înghesuiți aici, copilașii peste tot la altare, și peste tot. Nu putem avea un rând de rugăciune.

¹⁹⁰ Dar, priviți, vreau să vă întreb ceva. Este El doar într-un loc, sau El este omniprezent? El este pretutindeni. Acum, cum aș putea să vă cunosc, voi care v-ați ridicat mâinile că nu vă cunosc, și sunteți străini aici? Nu vreau vreunul din oamenii din tabernacol, vă voi vedea mai târziu, vedeți. Dar doar oamenii, așa ca voi să vedeți că sunt oameni din afara orașului pe care eu nu-i cunosc. Lăsați Duhul Sfânt să vorbească dacă este corect sau nu. Lăsați-L pe El să vorbească, atunci cuvintele mele vor fi un lucru; și dacă este Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu va păstra acel Cuvânt.

¹⁹¹ Acum amintiți-vă, Penticostalii, adevărații credincioși reali ai lui Dumnezeu, au fost întotdeauna în minoritate. Și ei sunt o grămadă de care se râde și batjocoriți; și oamenii nu sunt dispuși să ia calea aceea. Când ei erau Luterani, Dumnezeu le-a dat justificare și ei au fost persecutați, batjocoriți, și chiar martirizați.

¹⁹² Dar ai lui Luther au mers drept înăuntru, au organizat-o după moartea lui Martin Luther. Nu, Luther nu a organizat nici o biserică. Nu, domnule. Dar oamenii de după el au făcut-o, biserica. Wesley nu a organizat nimic. Nu, domnule. Aceștia erau oamenii după el. Și acum, după—Penticostali, ei au venit înăuntru, au organizat din ce au ieșit ei. Vedeți?

¹⁹³ Dar aceea este unde noi ajungem, vedeți, ne întoarcem drept înapoi în crezurile noastre, și Dumnezeu. . . Chiar în minutul (eu o pot dovedi cu Biblia.), că orice biserică care ia o organizație, ia semnul fiarei. Nu indivizii din biserică, ci sistemul bisericii, pentru că sistemul bisericii este Catolic. Catolic: făcându-o toată universală, o trage înăuntru, totul. Vedeți? Eu pot dovedi prin al 17-lea capitol din Apocalipsa că ea era o curvă și fiicele ei erau prostituate, curve. Fiecare organizație ia. . . își ia o dispoziție de curvă; și urmăriți exact ce a făcut ea, întocmai exact cum a făcut mama ei. Astfel ea este iute. . . Nu oamenii din biserică, acum. Metodistii sunt oameni adevărați.

¹⁹⁴ Eu sper că voi obțineți banda unde Domnul a vorbit și a arătat ce se va întâmpla cu biserica aceea în timpul acestui timp mareț care ne întâmpină doar acum, când judecata este gata să lovească pământul. Și urmăriți ce se va întâmpla cu biserica.

¹⁹⁵ Dar capul ei de bărbat a murit, voi știți. Dar când. . . Ea era o văduvă când Ilie s-a întors din călătoria lui în pustie; ea era o văduvă. Ilie a fost trimis la ea, ea a fost bucuroasă să audă acel profet atunci, după ce capul ei de bărbat a murit. Vedeți. Organizația ei a fost pusă în Confederația Bisericilor, ea a văzut unde era ea, și ce a spus acel profet s-a împlinit, ea a vrut. Dumnezeu încă a iubit-o și profetul a mers jos acolo și a ținut-o în viață până când el a trecut Iordanul și foamea s-a terminat. Da, este adevărat.

¹⁹⁶ Ce tablou frumos despre Venirea Domnului chiar acolo în Ilie. Perfect. Și țineți minte, acest Mesaj din zilele din urmă va fi dat de Ilie, profetul; spiritul lui asupra bisericii. Corect. Corect. Voi știți ce înseamnă cuvântul Ilie? În regulă. Acum, să ne rugăm. Și fie ca Duhul Sfânt. . .

¹⁹⁷ Eu vreau să vă întreb ceva. Acum, vedeți, este Dumnezeu un Dumnezeu viu? Este El prezent? Atunci dacă El este, eu vreau să vă întreb ceva. Acum, după ce am vorbit, câți de aici care sunt. . . cred că acela este adevărul? Este cineva aici care ar vrea să spună, „Eu nu sunt un Creștin, Frate Branham. Mi-ar place să fiu. Roagă-te pentru mine”? Eu nu pot chema nici un altar

aici sus, pentru că nu—nu pot. Doar ridicăți-vă mâna, spuneți, „Roagă-te pentru mine.” Este careva în clădire? Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine, pe tine. Asta-i bine. În regulă. Dumnezeu să vă binecuvânteze, în jur, peste tot. În regulă, bine. În regulă.

¹⁹⁸ Acum, voi aveți un drept, după un asemenea mesaj, aveți un drept să mă trageți la răspundere, și să ziceți, „Frate Branham, tu ne-ai predicat ceva, că în aceste zile din urmă tu ai spus că ultimul semn era când El a înfăptuit, a arătat că El era Dumnezeu.”

¹⁹⁹ Și am auzit un predicator Evreu zilele trecute, tocmai a fost. . . Eu eram. . . Prin mesajul meu despre—despre jertfa de juncană-roșie, omul a venit și a primit pe Cristos, a ieșit dintr-o biserică care a fost crescută printr-o linie de rabini de ani și ani și ani, de—de patru sau cinci sute de ani, în urmă de tot, toți rabini. Și omul a auzit mesajul meu, s-a strecurat într-o adunare și a auzit acea „juncană roșie,” și a fost convertit prin asta la Creștinism. Și a stat într-o biserică zilele trecute, și a zis, „Oricine care nu ar crede că erau trei Dumnezei în loc de Unul. . .” El a crezut într-un singur Dumnezeu până la timpul acela. El a decăzut, în loc să facă orice altceva. El a spus când Abraham, când cei trei au venit sus, acela era și Tată, Fiu, și Duh Sfânt care a venit sus la Abraham.

²⁰⁰ Acum, eu vreau să urmăresc asta, doar să aduc ceva ce vă amintiți. Când Abraham a văzut trei din Ei împreună, el a zis, nu domnii mei, ci, „Domnul meu.” Dar când Lot, fratele lui denominațional, când el a văzut doi din ei, el a zis, „Domnii mei.” Aceea arată unde sunteți voi. Vedeți? Lot i-a numit domnii lui. Abraham a numit trei din Ei, „Domnul Meu.” Era numai unul din Ei acolo, care era Domnul. Așa este. Elohim.

²⁰¹ Și atunci cei doi Îngeri, care nu erau altceva decât mesageri, au mers jos acolo; și Lot, acel mare frate trinitarian, a vrut să-i numească domnii lui. Știți, „Veniți drept înăuntru.” Vedeți în ce stare a ajuns el pentru că el era acolo jos cu lucrurile lumii? Soția lui, și toate fiicele lui acolo afară întocmai ca restul lumii, și biserica lor rece, formală. Acela-i felul cum ajungi.

²⁰² Ce a făcut Îngerul? A dovedit că El era Domnul Dumnezeu. Acum, acest Duh Sfânt despre care eu vorbesc acum, lăsați pe El să dovedească că El încă este Domnul Dumnezeu. Lăsați-L să dovedească că El era Acela.

²⁰³ Acum, voi rugați-vă. Acum, vreți voi. . . ? Lăsați-mă să întreb din nou. Câți de aici, să luăm doar o mică secțiune o dată, câți de aici, voi ziceți, înăuntru aici care—care sunteți bolnavi, și eu nu vă cunosc—nu vă cunosc, voi sunteți străini, și vreți ca Dumnezeu să vă vindece? Ridicați-vă mâna. Acum, haideți să ne uităm prin această mulțime de aici. În regulă. În regulă. Acum, puneți-vă mâinile jos doar un minut.

204 Lăsați-l pe Dumnezeu să vorbească. Acum, eu îmi ridic mâna, că eu nu-i cunosc pe ei; nu-i cunosc. Acum, dacă El încă este Dumnezeu, nu va face El același lucru? Femeia care s-a atins de haina Lui . . .

205 Unele dintre voi femeilor, sau unele din voi de acolo care v-ați ridicat mâna, este o femeie pe undeva, eu cred. Unde? Micuța doamnă de la capăt. Vrei, ți-ai ridicat mâna? Bine. Tu ai fost? Bine, eu sunt un străin față de tine? Eu nu te cunosc? În regulă.

206 Vezi dacă El încă mai este Marele Preot care poate fi atins prin simțul infirmității tale. Eu nu te-am văzut în viața mea. Tu ești o străină pentru mine. Eu nu știu nimic despre tine. Dumnezeu te cunoaște însă. Și dacă El îmi poate descoperi prin Duhul Său Sfânt, Cristosul înviat Care a venit aici, și să-mi dea o înviere temporară prin duhul meu, că duhul meu se duce acum și Duhul Lui vine înăuntru, atunci să te lase să știi dacă El este viu sau nu. Acum, eu nu te cunosc. Acela sunt eu, eu și duhul meu, noi nu te cunoaștem. Dar El te cunoaște. Dar El vrea să-mi împrumute trupul să dovedească că El este Cristosul înviat. Eu sunt așa de fericit să i-L împrumut, să i-l dau Lui, orice poate El obține din el.

207 Dacă Dumnezeu îmi va spune pentru ce ești tu aici, mă vei crede? [Sora spune, „Da.”—Ed.] Vei crede. Tu ai vene varicoase. Dacă este așa, ridică-ți mâna. Tu ai mai mult decât atât; ai hernie. Așa este. Tu nu ești din acest oraș. Tu ești din Lima, Ohio. Numele tău este D-na. Stoddard. Așa este. Soțul tău șade în spatele tău. Așa este. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune care este necazul lui? El are probleme cu spatele lui, el suferă cu spatele lui. Dacă asta-i așa, ridică-ți mâna, domnule. Credeți voi?

208 Altcineva aici jos și-a ridicat mâna, în jos pe aici. Aici, doamna aceea acolo. În regulă. Eu nu te cunosc. Acela-i soțul tău care șade lângă tine acolo. Lucrul pe care tu îl vrei este botezul cu Duhul Sfânt. Dacă este așa, ridică-ți mâna. Așa este. În regulă, crede în Domnul, doar nu te îndoi deloc.

209 Am văzut pe cineva venind de la distanță, dar nu am putut spune chiar unde era. Da, este omul care șade chiar aici, îl văd acum. El este un străin pentru mine, de asemenea. Tu ai necaz cu vezica biliară, necaz cu sinuzita. Tu nu ești de aici. Tu ești din Georgia, un loc numit ca Hubbermill, Georgia. În regulă, crede acum, și du-te înapoi acasă și fi vindecat.

210 Crezi tu cu toată inima ta? Este unul care șade chiar în spate aici, în spate, acea Lumină stă peste persoană. Ei se roagă pentru cineva drag care are cancer, nu-i salvat. Crede, aveți credință, și nu vă îndoiiți.

211 Eu doar urmăresc. Um-hum. Aici este Aceasta aici. Doamna care își are capul în jos, se roagă. Ea are necazuri cu picioarele și genunchii. Nu te cunosc, nu-i așa? Suntem străini, ridică-ți

mâna. Du-te înapoi la . . . casa ta este în New Hampshire, de acolo ai venit. Crede, și Domnul te va face bine.

²¹² Doamna șezând înapoi acolo cu fetița mică, rugându-se pentru ea; cu boală de rinichi, șezând chiar acolo în spate. Și ea este din Georgia. D-na. Cason, dacă tu crezi cu toată inima ta! Tu O accepți? În regulă, atunci du-te acasă, fi însănătoșită. Nu o cunosc pe femeie, niciodată nu am văzut-o în viața mea. Dacă suntem străini unul cu altul, dă din mână, doamnă. Așa este.

²¹³ Aici este altul așezat chiar înapoi aici, un bărbat. Și el este din Georgia. Nu-l cunosc, nu l-am văzut niciodată. Dar l-am văzut venind sus din acea țară cu piersici. Corect. El are un necaz la ficat, asta-i adevărat, și artrită. El șade chiar pe scaunul din spate. Tu crezi cu toată inima ta, domnule? În regulă, mergi înapoi și fii vindecat.

²¹⁴ Acolo este cineva care șade lângă tine, o doamnă, în spate de tot chiar în rândul din spate. Nu, nu este pentru ea. Ea se roagă pentru fiul ei. Așa este. Crezi că Dumnezeu îmi poate spune care-i treaba cu fiul tău, doamnă? Eu sunt un străin față de tine, dar Dumnezeu te cunoaște. Ulcere, și o boală mintală. Și el nu este aici; Dayton, Ohio. Dacă este așa, ridică-ți mâna. Acum crede.

²¹⁵ Știți că El trăiește? Este El același Isus ieri, azi, și în veci? Sunt cel puțin opt sau zece oameni pe care nu i-am văzut în viața mea. Și este adevărat? Acum fie ca Dumnezeu Cerului, Care este prezent, să vindece și să facă bine, pe aceștia. Ei bine, aceasta vine de la ungera Duhului Sfânt, nu eu. Fie ca Dumnezeu care poate discerne gândurile minții, și să Se dovedească a fi Isus Cristos același ieri, azi, și în veci, El să vină înainte și să vindece pe bolnavi. El este Dumnezeu pentru totdeauna! Credeți voi asta? Acum câți vor să-L creadă chiar acum, și să-L accepte ca Mântuitor și Vindecător, și ca un Botezător și un Împărat care vine? În Numele lui Isus! Oh, Aleluia! Ce? Pecetea Paștelui, Pecetea infailibilă a Paștelui!

²¹⁶ Care este următorul lucru? Transformarea acestui trup, pentru a întâlni pe Fiul care vine. Noi vom fi schimbați într-un moment, într-o clipire a unu-i ochi. Aveți toate pecețile voastre de hârtie care le vreți; dar adevărata Pecete a Paștelui este Duhul Sfânt în inima umană! O acceptați voi? Credeți voi în învierea Lui? Credeți voi că El este viu pentru totdeauna? Credeți voi că El este aici? Î-L acceptați acum ca Salvatorul vostru, ca Vindecătorul vostru, ca Dumnezeu vostru, ca Împăratul vostru care vine? Credeți cu toată inima voastră!

²¹⁷ Ca aceste batiste, rugându-mă peste ele. Dumnezeule, în Numele lui Isus Cristos! Mulți oameni le ung. Eu cred că ei au luat de pe trupul lui Pavel, batiste și șorțuri, și ei au fost vindecați. Credeți voi asta?

²¹⁸ Acum câți mai sunt aici, bolnavi? Acum oamenii tabernacolului, și în jurul acestei comunități de aici, care

sunt în jur aici, acum voi ridicați-vă mâinile, de pe aici. Acum credeți voi că El este aici? Credeți că Duhul Sfânt este aici? Acum, așteptați, de ce așteptăm pentru altceva? El este aici, așa că să acționăm asupra acesteia! Charlie, ce gândești tu? Amin. Aleluia! Oh, trebuie să se întâmple!

219 Eu nu pot vindeca pe nimeni. Eu nu o pot face. Nu este nimic în mine cu ce să vindec. Dar dacă voi veți accepta acest Duh care este peste mine acum, acolo nu ar putea fi destui diavoli în iad să te facă să te mai îndoiești de El, și tu trebuie să fii vindecat. Eu nu sunt Vindecătorul; El este Vindecătorul. Eu nu pot vedea vedenii; El este Acela Care vorbește. Este doar trupul meu pe care El îl folosește.

220 Acum același Dumnezeu a spus, „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Câți credincioși sunt aici? Ești sigur că ești un credincios? Ei bine, El a spus, „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” Așa este? Acum puneți-vă mâinile unul peste altul, și lăsați-mă să mă rog pentru fiecare din voi. O Dumnezeule! Oh, frate! Ceva trebuie să aibă loc. Ceva doar trebuie să se întâmple.

221 O mare Pecete de Paști, nu crinul din ghiveci, ci Crinul din Vale. Tu, Care ai vorbit prin acel băiat zilele trecute, Tu ai venit înainte prin Cuvântul Tău. Tu ai manifestat că Tu ești Adevărul. Tu ești Adevărul, Doamne. Tu ești Învierea. Tu ai spus, „Eu sunt Învierea, și Viața: cel ce crede în Mine, chiar dacă el ar fi mort, totuși el va trăi: oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Eu sunt Învierea, și Viața.” „Eu sunt”; nu „Eu voi fi, Eu am fost”; „Eu sunt acum, Învierea și Viața.”

222 Cel care a săvârșit aceste minuni este Același Care a predicat acest Cuvânt. Nu spune Biblia că Cuvântul Domnului a venit la profet? Cine era acela în zilele acelea, la care s-au dus, să afle unde era adevărata descoperire a lui Dumnezeu? Era profetul. Și cum au știut ei că el era un profet? Pentru că el avea semnul unui profet, pecetea profetului. Cine este profetul atunci? Duhul Sfânt.

223 Duhul Sfânt a scris Cuvântul, Duhul Sfânt. Nu eu! El! El este Acela! Eu doar v-am spus, El doar mi-a luat trupul. El doar îmi ia limba, îmi ia ochii, pentru că El știa că eu i-o voi preda Lui, așa că El a venit și m-a făcut să fac asta. Deci nu sunt eu! Este El! Și nu sunt eu acolo afară cu voi, este El acolo afară cu voi. El este Învierea și Viața. Oh, Dumnezeule, Dumnezeule; credeți asta. Oh, oameni: Credeți-L. Credeți-L. El este aici.

224 Acum, vreau ca fiecare dintre voi, care stați acolo, să aveți credință în propria voastră rugăciune. Vreau ca voi să aveți credință în ceea ce eu vi spun. Îi voi cere să vă vindece. Îi voi cere să vă ierte orice păcat. Care este acel păcat? Necredința.

225 Dacă voi, unii dintre voi aici nu ați fost niciodată botezați în Numele lui Isus Cristos; bazinul este pregătit. Și dacă nu ați

făcut-o, singurul lucru care v-a reținut este necredința. De ce să o mai acceptați? Denunțați acel lucru. Nu puteți vedea Duhul lui Dumnezeu? Nu puteți vedea lucrările lui Dumnezeu?

²²⁶ Îndepărtați-vă de la acele organizații. Veniți în Domnul Isus, apoi mergeți înapoi în organizația voastră, și doar răspândiți Lumina. Nu vă faceți griji, nu veți sta acolo prea mult timp. Vă vor face. . . Ce va face? Va face ca propria voastră biserică să vină la un punct să trebuiască să facă o decizie.

²²⁷ Când am venit de la biserica Baptistă și am stat aici, bisericile au trebuit să ia o decizie, astfel ele m-au scos. Așa este. Mă aștept să fiu scos iar, și iar, și iar. Dar într-o zi, eu voi fi primit, când voi traversa Iordanul. Corect. Voi veți fi scoși, dar când veți trece Iordanul, „Există un gând care mă înveselește și îmi face inima bucurasă, eu nu va trebui să traversez acel râu singur.” Acela este un lucru. Într-o zi voi veni jos la râu, eu nu voi. . . El va fi Cineva acolo să aștepte. . . să mă salute. Eu doar voi fi adevărat.

²²⁸ Aici El a vorbit prin Cuvântul Lui, El vorbește prin fiecare lucru, totul doar lucrează perfect prin Cuvânt. Nu există nimeni să poată spune ceva împotriva lui. Este așezat înaintea oamenilor. Curând acest glas va fi redus la tăcere, oameni buni. Ascultați-mă. Ascultați-mă. Curând nu va mai fi, aici. Acesta nu va mai fi vorbit, atunci vă veți întreba. Dar în timp ce puteți auzi, ascultați.

²²⁹ O Dumnezeule, Care ai creat cerurile și pământul, acești oameni se roagă unul pentru altul. Când Tu ai înviat în dimineața de Paști, Tu ai dovedit că Tu erai Mesia. Tu ai dovedit că Tu erai Mesia înainte ca Tu să învii. Tu ai dovedit că Tu erai, prin semnul lui Mesia, Pecetea lui Dumnezeu care era în Tine. Tu ai fost Pecetluit la o parte cu Dumnezeu să nu faci nimic decât ce a spus El. Tu ai spus, „Eu fac întotdeauna ceea ce-i place Tatălui.” Asta este să-I păzești Cuvântul. Căci să fim plăcuți lui Dumnezeu, noi trebuie să credem Cuvântul Lui și să păzim Cuvântul Lui. Și atunci, Tată, așa este și astăzi, că fiecare fiu sau. . . de Dumnezeu, fiecare fiică a lui Dumnezeu, pentru a fi pe placul lui Dumnezeu, trebuie să păstreze Cuvântul lui Dumnezeu. Și, Dumnezeule, noi păstrăm Cuvântul Tău acum prin a pune mâinile unul peste altul. Și mă rog pentru această audiență.

²³⁰ După ce noi am auzit Cuvântul predicat, și am văzut străinii să-și ridice mâinile, vedem marele Duh Sfânt mergând acolo și spunându-le tocmai gândurile din inima lor, și cine sunt ei, de unde vin ei, ce se întâmplă, și totul despre, cum ar putea oamenii să se mai îndoiască? Dumnezeule, aceea este o mare răsplată pentru aceștia care au stat în această dimineață în jurul pereților acestei biserici mari de aici.

²³¹ Și vă dor membrele, și micuțele mame cu bebelușii lor, și tații, și bătrâni, și toți, așteptând, urmărind, urmărind să vadă

un semn al Dumnezeului cel viu. Apoi Îl vedem mișcându-se înăuntru pe scenă, și dovedește că El este Iehova, că El este Isus, Cel înviat. „Eu sunt viu pentru totdeauna, și am cheile morții și ale iadului,” pentru că El a rupt pecetea de pe acesta. El a rupt pecetea morții. El a rupt pecetea mormântului. El a rupt pecetea iadului. El a rupt pecetea gropii. Și El a deschis pecetea către Pomul Vieții, și ne-a botezat prin Duhul Său Sfânt în acel Pom al Vieții, și ne-a făcut fii și fiice ai lui Dumnezeu, și ne-a însărcinat să ne punem mâinile unul peste altul: „Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred; dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” Dumnezeule Tată, trebuie să fie.

²³² Eu pronunț prin puterea Evangheliei, prin Dumnezeul Cerului Care m-a rânduit și m-a trimis să predic Evanghelia, prin Dumnezeul Care a scris Cuvântul, prin Îngerul Care este prezent să confirme Cuvântul, eu spun aceasta din cauza credinței care o am în oameni, că diavolul va trebui să părăsească fiecare persoană bolnavă de aici, fiecare persoană suferindă, și puterea lui Dumnezeu îi va ridica la sănătate bună și tărie din nou, ca un memorial al acestui serviciu de Paști. Ieși afară, Satan. Tu ești învins. Isus te-a biruit cu o mie nouă sute de ani în urmă, și tu ești învins. Ieși afară din oameni, în Numele lui Isus Cristos.

În regulă, Dr. Neville. Amin.

²³³ În regulă, Frate Neville. Câți dintre voi credeți? Ridicați-vă mâinile. Câți spun, spuneți cu aceasta: „Eu acum accept că Isus Cristos, ca un Fiu înviat al lui Dumnezeu, El este Salvatorul meu, El este Regele meu, El este Vindecătorul meu. Eu sunt acum vindecat. Eu sunt salvat. Eu voi trăi pentru Cel Care a murit pentru mine. Eu mă voi ridica de aici în noutate de viață, să merg înainte să fac tot posibilul Care . . . pentru Cel Care a înviat pentru mine. Aleluia!” Laudă să-i fie Dumnezeului cel viu.

²³⁴ Acum, credeți din toată inima voastră? Toți care vor accepta asta pe baza Ispășirii . . . Acum amintiți-vă, odată Satan v-a ținut strâns, dar Isus a tras chestia aia jos ca și cum ar fi tras o coajă de pe o știulea de porumb. El a decojit-o; și ce a făcut El, El l-a expus pe Satan. Și când El a înviat în dimineața de Paști (Aleluia!) El a triumfat asupra diavolului, asupra bolii, asupra morții, asupra oricărei puteri a dușmanului, iar dușmanul nu mai are nici o putere. El este numai un bluf. Dacă el te poate blufa, în regulă. Dar dacă el nu te poate blufa, atunci tu nu vei suporta bluful lui.

²³⁵ Chiar acum voi puteți primi Duhul Sfânt. Chiar acum voi puteți fi umpluți cu Duhul Lui. Chiar acum voi puteți fi vindecați, dacă voi nu luați bluful lui. „Oricine voiește, să vină ca să bea din Apele Izvorului Vieții, gratuit.” Dacă voi credeți asta, ridicați-vă în picioare, fiecare din voi. Ridicați-vă mâinile și primiți Duhul Sfânt și puterea vindecării Lui, în Numele lui Isus.

61-0402 Adevărata Pecete A Paștelui
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org